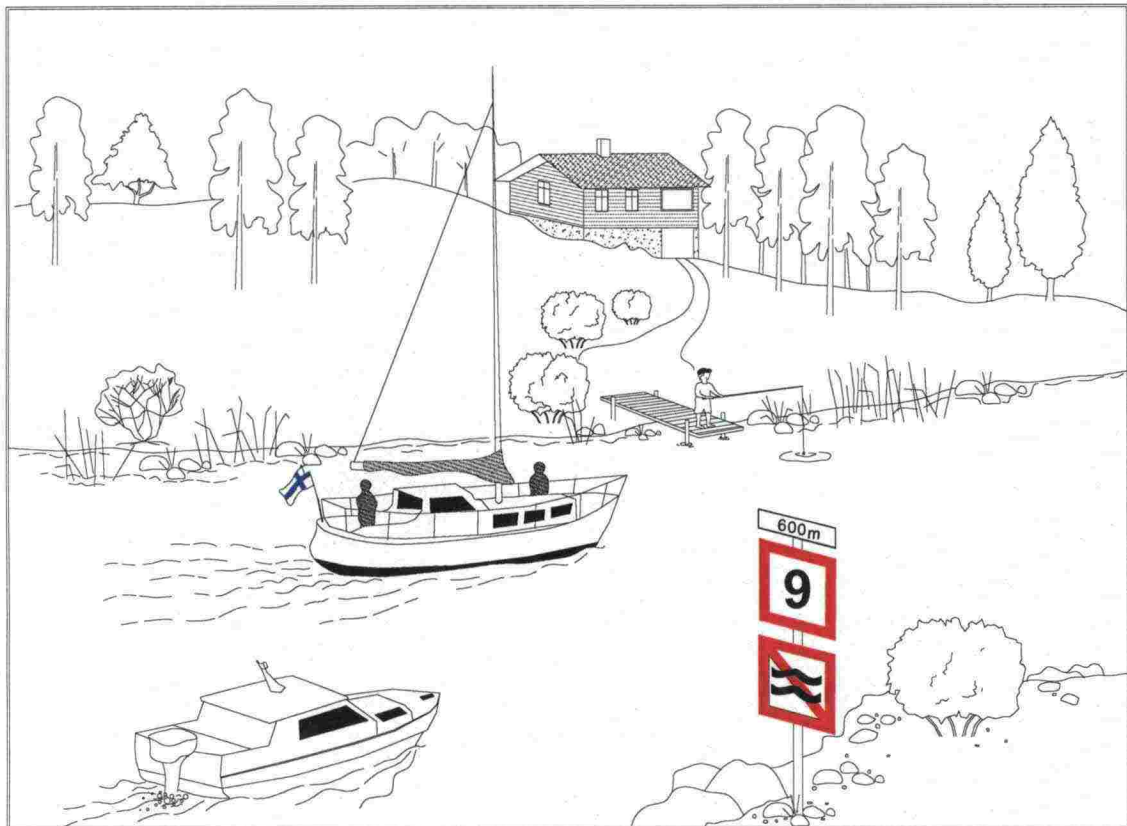

Vesiliikennelain mukaisten kielto- ja rajoitusasioiden käsittely

Soveltamisohje

~~8042~~

4918

VESILIIKENNELAIN MUKAISTEN KIELTO- JA RAJOITUS- ASIOIDEN KÄSITTELY

Soveltamisohje

Vesiliikennelakityöryhmän laatimasta, 25.11.1998 käyttöön otetusta Merenkululaitoksen ohjeesta VESILIIKENNELAIN JA ASETUKSEN SOVELTAMINEN päivitetty ohje

Merenkululaitos

8.3.2002

VESILIKENNELAIN MUKAISTEN KIELTO- JA RAJOITUSASIOIDEN KÄSITTELY SISÄLLYSLUETTELO

1. YLEISTÄ	2
2. ALUEELLISET KIELLOT JA RAJOITUKSET	3
2.1 Yleistä.....	3
2.2 Yleistä kulkuväylää koskevat kiellot ja rajoitukset.....	3
2.2.1 Yleisperiaatteet.....	3
2.2.2 Esityksen tekeminen.....	4
2.2.3 Kuuleminen	5
2.2.4 Päätös.....	6
2.2.5 Päätöksestä tiedottaminen	7
2.2.6 Perittävät maksut	8
2.2.7 Muutoksenhaku	8
2.3 Yleisten kulkuväylien ulkopuolisia alueita koskevat kiellot ja rajoitukset.....	9
2.4 Päätöksen myöhempi muuttaminen tai kumoaminen.....	9
3. VESIKULKUNEUVOTYYPPIÄ KOSKEVAT KIELLOT JA RAJOITUKSET	10
4. KIELLON JA RAJOITUKSEN MERKITSEMINEN.....	10
4.1 Väyliä koskevat kiellot ja rajoitukset.....	10
4.2 Väylien ulkopuoliset alueet	11
5. VALVONTA.....	12
6. TARKEMMAT SÄÄNNÖKSET JA MÄÄRÄYKSET	12
7. YHTEISTOIMINTA	13

LIITTEET

Liite 1	Malli kuulutustekstistä
Liite 2	Malli lehdessä julkaistavasta ilmoituksesta
Liite 3	Malli päätösasiakirjasta
Liite 4	Malli päätöstä koskevasta kuulutuksesta
Liite 5	Malli päätöksen antamista koskevasta lehti-ilmoituksesta
Liite 6	Vesiliikennelain mukainen päätösprosessi (kaavio)
Liite 7	Vesiliikennelaki (463/1996)
Liite 8	Vesiliikennelain muutokset (547/1999; 102/2000; 691/2000)
Liite 9	Vesiliikenneasetus (124/1997)
Liite 10	Merenkulkuhallituksen päätös vesiliikennemerkeistä ja valo-opasteista (21.5.1997, Dnro 8/00/97)
Liite 11	Periaatekuva kellovasta vesiliikennemerkeistä

1. YLEISTÄ

Vesiliikennelaki (463/1996) tuli voimaan 1.7.1996. Samalla kumottiin 28.2.1969 annettu veneliikennelaki (151/1969) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Vesiliikennelain nojalla säädetty vesiliikenneasetus (124/1997) tuli voimaan 1.5.1997.

Vesiliikennelain tarkoituksena on edistää vesiliikenteen turvallisuutta ja ehkäistä vesikulkuneuvojen käyttämisestä aiheutuvia ympäristöhaittoja (1 §).

Vesiliikennelakia sovelletaan vesikulkuneuvoihin ja niiden käyttämiseen vesialueella. Laki koskee siten myös kauppamerenkulkuun käytettäviä aluksia siltä osin kuin muualla lainsäädännössä (esimerkiksi merilaissa) niistä ei erikseen ole säädetty (2 §).

Vesiliikennelain mukaan vesikulkuneuvolla tarkoitetaan veteen tukeutuvaa ja vesillä liikkumiseen tarkoitettua kulkuvälinettä ja laitetta (3 §). Näitä ovat mm. veneet, proomut, vesiskootterit ja ilmatyynyalukset.

Vesiliikennelain mukaan jokaisella on oikeus liikkua vesialueella siten, kuin siitä säädetään vesilain (264/1961) 1 luvun 24 §:ssä, jollei vesiliikennelain säännöksistä muuta johdu.

Vesiliikennelain mukaan Merenkululaitos päättää yleisiä kulkuväyliä koskevista alueellisista kielloista ja rajoituksista (15 §) sekä kauppamerenkulkuun käytettävien vesikulkuneuvojen käyttöä koskevista alueellisista kielloista ja rajoituksista (16 §).

Tässä ohjeessa on kuvattu kiello- ja rajoitusasioiden päätöksentekoprosessi sekä esitetty myös kuulutusten, lehti-ilmoitusten ja päätösasiakirjan mallit. Tavoitteena on luoda edellytykset lain yhtenevälle soveltamiselle laitoksen sisällä. Tämä ohje korvaa merenkulkuhallituksen väyläosaston 19.3.1991 antaman ohjeen "Merenkululaitoksen edunvalvonta väyläasioissa" kohdan 3.1.

Lisäksi Merenkululaitos voi vesiliikennelain 14 §:n mukaan antaa vesiliikenteen ohjaamiseksi ja siihen liittyvää valvontaa varten vesikulkuneuvolla liikkumista koskevia ohjeita ja määräyksiä. 14 § on tarkoitettu sovellettavaksi nimenomaan VTS-toiminnassa. Tätä lainkohtaa tai muita vesiliikennelaisissa olevia vesikulkuneuvoa ja vesikulkuneuvon kuljettajaa koskevia säännöksiä ei tässä soveltamisohjeessa käsitellä.

Merenkululaitoksella on lisäksi mahdollisuus ja ollut myös käytäntönä antaa liikennettä koskevia väliaikaisia tai pysyviä suosituksia, esim. nopeussuosituksia syväkulkuisille aluksille väyläosuuksilla, joissa varavesi on kriittinen. Suosituksista ilmoitetaan Tiedonantoja merenkulkijoille-julkaisuissa, eikä niiden antaminen edellytä vesiliikenneasetuksen mukaista kuulemismenettelyä.

2. ALUEELLISET KIELLOT JA RAJOITUKSET

2.1 Yleistä

Vesiliikennelain 15 §:ssä säädetään alueellisista kielloista ja rajoituksista. Alueelliset kiellot ja rajoitukset jaetaan yleisiä kulkuväyliä ja muita vesialueita koskeviksi. Yleisten kulkuväylien osalta kielloista ja rajoituksista päättää Merenkululaitos ja muiden vesialueiden osalta alueellinen ympäristökeskus. Merenkululaitoksessa päätösviranomaisena toimii asianomainen merenkulkupiiri.

Mikäli hakemus koskee sekä väyläaluetta että väyläalueen ulkopuolista aluetta, tulee merenkulkupiirin sopia ympäristökeskuksen kanssa, kumpi taho hoitaa kuulutus- ja tiedotusmenettelyn. Asiasta tulee kuitenkin tehdä kaksi erillistä päätöstä, joista voidaan edelleen tiedottaa yhteisesti. Molemmista päätöksistä peritään myös oma maksunsa.

Vesiliikennelain 5 §:n 2 momentin mukaan vesikulkuneuvon kuljettajan on noudatettava vesiliikenteen liikennesääntöjä ja vesiliikennemerkeillä tai valo-opasteilla ilmaistuja määräyksiä, kielloja ja rajoituksia. Tämän velvoitteen tulkittiin aikaisemmin koskeneen vain kulkuväyliä, mutta nyt se on laajennettu koskemaan kaikkia vesialueita.

2.2 Yleistä kulkuväylää koskevat kiellot ja rajoitukset

2.2.1 Yleisperiaatteet

Merenkululaitos on päätösviranomainen yleisiä kulkuväyliä koskevien kieltojen ja rajoitusten määräämisessä. Päätöksentekoprosessin tulee olla yhdenmukainen koko maassa. Vesiliikennelain 17 §:ssä on määräykset kielto- ja rajoitusasioiden käsittelystä.

Merenkulkuhallituksen vesiliikennemerkkejä ja valo-opasteita koskevassa päätöksessä (21.5.1997, Dnro 8/00/97; MKH:n tiedotuslehti nro 12/28.5.1997)) on esitetty kielto- ja rajoitusmerkit. Merenkululaitoksen tulkinnan mukaan seuraavien kieltojen asettaminen ei edellytä vesiliikennelain mukaista päätöstä:

- ankkurin käyttökielto
- pysäköimiskielto
- kiinnittymiskielto
- ohittamiskielto
- kohtaamiskielto

(merkitään päätöksen merkeillä 1- 5).

Yllä mainittuja kieltoja osoittavien vesiliikennemerkkien asettamiseen Merenkululaitoksen ulkopuoliset tahot tarvitsevat kuitenkin merenkulkupiirin luvan.

Tässä yhteydessä mainittakoon erikseen myös ”yleinen varoitusmerkki”, jolla määrätään, että sen läheisyydessä on vesiliikenteessä noudatettava erityistä varovai-

suutta. Varoituksen syy ja vaikutusalue ilmoitetaan apumerkillä. Merkin käyttämisellä saatetaan joissain tapauksissa korvata vesiliikennelain tarkoittaman kiellon tai rajoituksen asettaminen.

Seuraavien kieltojen ja rajoitusten asettaminen puolestaan edellyttää vesiliikennelain mukaisen päätöksen:

- aallokon aiheuttamisen kieltö
- vesihiihtokieltö
- purjelautailukieltö
- aluksen kulku moottorivoimaa käyttäen kielletty
- vesiskootterilla ajo kielletty
- nopeusrajoitus

(kiellot ja rajoitukset merkitään päätöksen merkeillä 6 - 11).

Kanavien ja avattavien siltojen liikennesäännöstä annetun asetuksen (512/1991) 10 §:ssä todetaan, että yleinen nopeusrajoitus on 9 kilometriä tunnissa, jollei merenkulkupiiri toisin määrää. Tämän perusteella kanavia koskevat nopeusrajoitukset eivät edellytä vesiliikennelain mukaista päätöstä. Muutoinkin asetus antaa merenkulkuviranomaiselle kanava-alueita koskien laajan toimivallan.

2.2.2 Esityksen tekeminen

Kuka hakee

Vesiliikennelain 17 §:n mukaan esityksen kiellon tai rajoituksen määrittämiseksi voi tehdä kunta tai kunnan jäsen tai sellainen viranomainen, yhteisö tai vesialueen omistaja, jota asia koskee. Kiellon tai rajoituksen määrittämisen voi panna vireille myös Merenkululaitos tai alueellinen ympäristökeskus.

Mihin esitys tehdään

Yleistä kulkuväylää tai kauppamerenkulkuun käytettävää kulkuneuvoa koskeva kieltö- ja rajoitusesitys tehdään asianomaiselle merenkulkupiirille.

Yksityinen henkilö voi tehdä esityksen joko suoraan merenkulkupiirille tai saattaa asian vireille kunnan kautta. Jos kunta päättää viedä asiaa eteenpäin, toimii kunta itse esityksen tekijänä.

Yleisten kulkuväylien ulkopuolisia vesialueita sekä muuta kuin kauppamerenkulkuun käytettävää vesikulkuneuvotyyppiä koskeva kieltö- ja rajoitusesitys tehdään alueelliselle ympäristökeskukselle.

Esityksen sisältö

Esitys on tehtävä kirjallisesti. Esityksen tulee sisältää vähintään vesiliikenneasetuksen 4 §:n 3 momentissa mainitut tiedot:

- kiellon tai rajoituksen voimassaoloaika
- perusteet

- vesialue, jolle kieltoa tai rajoitusta haetaan (osoitetaan mittakaavaltaan asianmukaisella kartalla)
- muut asian käsittelyn kannalta tarpeelliset asiat.

Saapunut esitys on tarkastettava ja tarvittaessa pyydettyä hakijaa täydentämään hakemusta.

Jos esityksen läpimenoille ei ole olemassa mitään edellytyksiä, voi merenkulkupiiri antaa siitä hylkäävän päätöksen suoraan ilman kuulemismenettelyä. Esityksen tekijällä on tällöinkin oikeus valittaa päätöksestä (valitusosoitus on liitettävä mukaan esityksen tekijälle toimitettavaan hylkäämispäätökseen).

2.2.3 Kuuleminen

Lausunnot

Ennen kiellon tai rajoituksen määrittämistä on merenkulkupiiriin kuultava kuntaa, jonka aluetta kiello tai rajoitus koskee, sekä varattava niille viranomaisille, yhteisöille ja vesialueen omistajille sekä muille, joita asia koskee, tilaisuus tulla kuuluksi. Ennen lausuntokierroksen järjestämistä piiriin tulee siten määritellä, mitkä tahot otetaan lausuntokierrokseen mukaan. Kunnan lisäksi on kuultava aina myös alueellista ympäristökeskusta. Kuultavia viranomaistahoja ovat ensisijaisesti poliisi ja työvoima- ja elinkeinokeskus, tarvittaessa myös merivoimat.

Jos kiello tai rajoitus vaikuttaa kauppamerenkulkuun, tulee lausunto pyytää myös asianosaisilta varustamoilta ja kuljetuksen antajilta (mm. niiltä, jotka harjoittavat aikatauluun sidottua linjaliikennettä). Jos väylänpitäjä on joku muu taho kuin Merenkululaitos, on myös sitä kuultava.

Kuuluttaminen

Esityksestä tiedotetaan kuuluttamalla 14 päivän ajan kunnan ilmoitustaululla. Kuuluttamisesta huolehtii merenkulkupiiri, paitsi kunnan ollessa esityksen tekijänä vastaa kunta myös tiedottamisesta.

Malli kiello- ja rajoitusesityksen kuulutustekstistä on esitetty liitteessä 1. Mallin lihavoidut tekstiosat on tarkoitettu vakioiduiksi.

Lisäksi on kiello- ja rajoitusesityksestä ilmoitettava ainakin yhdessä paikkakunnalla ilmestyvässä lehdessä (ruotsinkielisillä alueilla myös ruotsinkielisessä lehdessä). Liitteessä 2 on malli lehdessä julkaistavasta ilmoituksesta, jossa viitataan kunnassa nähtävillä olevaan kuulutukseen.

Jos hakemus koskee sekä väyläaluetta että väyläalueen ulkopuolista aluetta, tulee merenkulkupiiriin sopia ympäristökeskuksen kanssa, kumpi taho hoitaa kuulemismenettelyn. Asiasta tulee kuitenkin tehdä kaksi erillistä päätöstä, joista voidaan tiedottaa yhteisesti.

Merenkululaitoksen tulee järjestää kuulemismenettely myös laitoksen itsensä viireille panemissa, yleisiä kulkuväyliä koskevissa kielto- ja rajoitusasioissa vastaavalla tavalla kuin muidenkin tahojen tekemien esitysten osalta tehdään.

Muistutukset

Muistutukset on osoitettava merenkulkupiirille, ja ne on toimitettava kunnanhallitukselle 14 päivän kuluessa kuulutusajan päättymisestä. Kunta toimittaa muistutukset edelleen merenkulkupiirille. Muistutusoikeutta ei asetuksessa ole mitenkään rajattu.

Jos saadut lausunnot ja muistutukset ovat ristiriitaisia esityksen tekijän esittämiin perusteluihin nähden, on lausunnot syytä tarvittaessa toimittaa esityksen tekijälle vastineen antamista varten.

2.2.4 Päätös

Päätöksen perusteet

Päätöstä harkitessaan merenkulkupiirin tulee ottaa huomioon esityksen tarkoituksenmukaisuus, kyseisen väylän merkitys ja taso, sen liikennemäärät ja käyttö sekä se, missä määrin esitetty kielto tai rajoitus vaikeuttaisi tai edistäisi kauppamerenkulun tai muun vesiliikenteen sujumista. Lain 15 §:n mukaan kiellon tai rajoituksen tulee olla tarpeellinen liikenteen, ympäristön, kalastuksen tai muun elinkeinon suojaamiseksi tai yleisen luonnon virkistyskäytön tai muun yleisen edun vuoksi. Kielto tai rajoitus voidaan määrätä yleiselle kulkuväylälle siten myös kauppamerenkulun suojaamista varten, esimerkiksi kieltämällä jonkin vesikulkuneuvotyypin käyttö tai rajoittamalla sen käyttöä tietyllä väyläosalla. Kielto tai rajoitus voidaan määrätä sisällöltään erilaiseksi, kuin mitä hakija on esittänyt lukuun ottamatta kunnan viireille panemaa esitystä, joka on määrättävä esityksen mukaisesti, jollei esityksestä poikkeaminen ole tarpeen kansalaisten tasapuolisen kohtelun tai alueellisen yhtenäisyyden vuoksi tai jostain muusta erityisestä syystä (17 § 3 mom.).

Nopeusrajoitusten osalta tulee harkita vesiliikenteen ja ympäristön kannalta sopivin rajoitus. Tällöin tulee ottaa huomioon vesiliikenteen määrä ja sen vaikutus ympäristöön, väylän ja vesialueen kapeus, navigoitavuus, mahdolliset virtaukset ym. tekijät, joilla saattaa olla vaikutusta turvalliseen liikkumiseen väylällä. On huomattava, että rajoitus ei koske virka-, sairaankuljetus- ja pelastustoimen suorittamiseksi sekä muusta vastaavasta syystä välttämätöntä vesikulkuneuvolla liikkumista eikä puolustusvoimien toimintaa (15 § 3 mom.). Nopeusrajoitusten tulisi olla mahdollisimman yhdenmukaisia siten, että käytetään vain muutamia nopeusarvoja (esimerkiksi 9 km/h, 15 km/h ja 20 km/h). Alhaisia nopeusrajoituksia ei tulisi määrätä kuin lyhyille väyläosuuksille.

Merenkulkupiirin rooli päätösviranomaisena on kaksijakoinen: päätöksen tulee perustua vesiliikennelain mukaisiin periaatteisiin (lähinnä 15 § ja sen perusteluteksti), jossa liikenne, ympäristö ja kalastus tai jokin muu elinkeino sekä virkistyskäyttö tai muu yleinen etu asetetaan tasavertaiseen asemaan keskenään. Toisaalta Merenkululaitoksen tehtävänä on edistää ja turvata merenkulkua (Laki merenkululaitoksesta, 13/1990). Päätöksissä tulee siten ottaa huomioon lain periaatteet, yleinen etu

sekä toisaalta kauppamerenkulun ja muun vesiliikenteen toimintaedellytykset ja turvallisuus. Esitettyjä kieltoja ja rajoituksia voidaan yleisesti ottaen määrätä helpommin tapauksissa, joissa niistä ei aiheudu kauppamerenkululle merkittävää haittaa.

Päätösasiakirja

Malli kielto- ja rajoitusasiaa koskevasta päätösasiakirjasta on esitetty liitteessä 3. Lihavoidut tekstiosat on tarkoitettu vakioiduiksi.

Päätösasiakirjan kohdassa "Esitys/perustelut" selostetaan esityksen tekijän esittämät perustelut, ei siis merenkulkupiirin perusteluja, ellei piiri ole itse esittänyt asiaa.

"Asian käsittely" -kohdan yhteydessä selostetaan toteutettu kuulemismenettely ja referoidaan kunkin muistutuksen ja lausunnon sekä mahdollisesti esityksen tekijän antaman vastineen sisältö.

Kohdassa "merenkulkupiirin ratkaisu" tulee kiinnittää huomiota ratkaisun perusteluihin. Todetaan, minkä vuoksi ja miltä osin esitys on hyväksytty tai hylätty. Mikäli esityksestä poiketaan tai jotain esitettyä kieltä tai rajoitusta ei toteuteta, on syytä eritellä esityksestä poikkeamisen tai sen hylkäämisen perustelut.

Päätösasiakirjan liitteenä tulee olla karttaote (merikartta- ja/tai peruskarttaote), josta käy ilmi kiellon tai rajoituksen tarkoittama alue ja sitä koskevien vesiliikennemerkkien paikat.

2.2.5 Päätöksestä tiedottaminen

Kuuluttaminen päätöksestä

Merenkulkupiirin on tiedotettava antamastaan päätöksestä kuuluttamalla. Kuulutus toimitetaan kunnalle, jota pyydetään asettamaan se ilmoitustaululle nähtäväksi 14 päivän ajaksi. Kuulutuksesta on käytävä asetuksen mukaan ilmi:

- päätöksen antaja
- antopäivä
- päätöksen pääasiallinen sisältö
- kiellon tai rajoituksen voimaantulo
- tieto siitä, missä päätöstä koskevat tarkemmat tiedot ovat saatavilla.

Malli päätöksen kuulutuksesta on esitetty liitteessä 4. Lihavoidut tekstiosat on tarkoitettu vakioiduiksi.

Sanomalehdessä päätöksestä ilmoitetaan liitteen 5 mukaisella ilmoituksella.

Jos annettu päätös on kielteinen eikä muuta mitenkään välttämätöntä ilmoittaa sanomalehdessä. Päätöksestä kuulutetaan kunnassa, sekä annetaan päätös tiedoksi esityksen tekijälle ja niille tahoille, joilta asiassa on pyydetty lausuntoa.

Päätöksen tiedoksi antaminen

Päätös toimitetaan seuraaville tahoille:

- Esityksen tekijälle.
- Asianomaiselle kunnalle
- Lausunnonantajille
- Vesialueen omistajalle tai haltijalle (yhteisten alueiden osalta alueen edushenkilölle). Jos merkintätauluja asetetaan yksityisen maa-alueille, tulee päätös toimittaa tiedoksi myös ko. maa-alueiden omistajille.
- Asianomaisille valvontaviranomaisille,
- Merikarttatoimistolle 'Tiedonantoja merenkulkijoille-' ja 'Tiedonantoja veneilijöille'-lehdissä julkaistavaksi,
- Väylä- ja satamatoimistolle.

Vesiliikennelain 18 §:n mukaan merenkulkupiiri voi määrätä, että sen antama kiello- tai rajoituspäätös tulee voimaan muutoksenhausta huolimatta päätöksessä määrättyllä tavalla sen jälkeen, kun päätöksestä on tiedotettu.

Vesiliikennelain mukainen päätösprosessi on esitetty kaaviona liitteessä 6.

2.2.6 Perittävät maksut

Maksuista säädetään liikenne- ja viestintäministeriön asetuksessa Merenkululaitoksen maksullisista suoritteista (1199/2001). Asetuksen liitteen 6 mukaan myönteisestä päätöksestä peritään 336 euron suuruinen maksu. Kielteisestä päätöksestä perittävän maksun suuruus on 168 euroa.

Lisäksi on huomattava asetuksen 5 §:n 1 momentin säännös, minkä mukaan peruutetusta hakemuksesta peritään tehtyä työmäärää vastaava osuus asetuksen liitteen mukaisesta maksusta, sekä 5 §:n 3 momentin säännös, minkä mukaan ”Tuomioistuimen muutoksenhaun johdosta uudelleen käsiteltäväksi palauttaman asian käsittelymaksusta vähennetään, mitä samassa asiassa aikaisemmin annetusta merenkululaitoksen päätöksestä on peritty”.

2.2.7 Muutoksenhaku

Merenkululaitoksen päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siitä hallinto-oikeuteen. Vesiliikennelain 15 §:n 2 momentin tai 16 §:n nojalla annettua päätöstä käsitellään siinä hallinto-oikeudessa, jonka tuomiopiirissä pääosa päätöksen kohteena olevasta vesialueesta sijaitsee. Muissa tapauksissa hallinto-oikeus määräytyy sen mukaan, minkä hallinto-oikeuden tuomiopiirissä ao. merenkulkupiirin toimipaikka sijaitsee (22 §).

Vesiliikennelain 22 §:n 1 momentissa mainitut lääninoikeudet on korvattu 1.11.1999 lukien hallinto-oikeuksilla (Hallinto-oikeuslaki 430/1999). Lain 22 §:n 2 momentissa mainittu laki muutoksenhausta hallintoasioissa on kumottu 1.12.1996. Muutoksenhakuun sovelletaan nykyisin hallintolainkäyttölakia (586/1996).

Malli valitusosoituksesta Helsingin hallinto-oikeudelle on päätösmallin liitteenä.

Jos halutaan, että kiello- tai rajoituspäätös tulee voimaan muutoksenhausta huolimatta, on siitä päätöksessä erikseen määrättävä. Muutoksenhakuviranomaisella on tämän jälkeen mahdollisuus kieltää päätöksen täytäntöönpano (vesiliikennelain 18 §).

2.3 Yleisten kulkuväylien ulkopuolisia alueita koskevat kiellot ja rajoitukset

Yleisiin kulkuväyliin kuulumattomien vesialueiden osalta kiellosta tai rajoituksesta päättää alueellinen ympäristökeskus. Menettelytavat ovat näissä tapauksissa muutoin samanlaiset kuin yleisten kulkuväylienkin osalla.

Ympäristökeskuksen järjestäessä kuulemisen esitetyssä asiassa sen on kuultava myös merenkulkupiiriä, jonka tulee antaa lausuntonsa asiasta. Nämä lausunnot vastaavat kumotun veneliikennelain mukaisia lääninhallituksille aikaisemmin annettuja lausuntoja.

Lausuntoa annettaessa tulee harkita kiello- tai rajoitusesityksen tarkoituksenmukaisuutta. Esitystä ei tule puoltaa, jos esitetty kiello tai rajoitus haittaisi kohtuuttomasti vesiliikennettä. Ehdottomia moottoroitujen vesikulkuneuvojen käyttöä tai vesialueella liikkumista koskevia kielloesityksiä ei tule puoltaa kuin pienille vesiliikenteen kannalta merkityksettömille vesialueille.

Lausunnossa tulee ottaa huomioon nykyisen väyläverkoston ja vesiliikenteen käyttämän vesialueen laajuus sekä mahdollisesti tulevaisuudessa toteutettavat uudet väylä- ja satamahankkeet sekä vesiliikenteen muu kehittyminen. Myös paikallisten asukkaiden ja ammatinharjoittamiseen liittyvät liikkumistarpeet tulee ottaa huomioon.

Kaikilla laajahkoilla purjehduskelpoisilla vesialueilla tulisi vastustaa liikkumiskiellojen asettamista.

2.4 Päätöksen myöhempi muuttaminen tai kumoaminen

Vesiliikennelain mukaiset päätökset

Vesiliikennelain perusteella annettuja kielloja ja rajoituksia muutettaessa tai kumottaessa ennen päätöksessä mahdollisesti todetun aikarajan umpeutumista noudatetaan soveltuvin osin samoja menettelytapoja kuin alkuperäistä kielloa ja rajoitusta asetettaessa on tehty (vesiliikennelain 20 §).

Vanhat päätökset

Jos aikaisemman lainsäädännön nojalla annettua päätöstä muutetaan tai päätös kumotaan, sovelletaan siinä voimassa olevan vesiliikennelain mukaisia säännöksiä (vesiliikennelain 28 §). Vanha päätös jää edelleen siltä osin voimaan, kuin muutos ei sitä koske tai sitä ei päätöksessä erikseen kumota.

Muutoin ovat aikaisemman lainsäädännön nojalla annetut päätökset voimassa niissä mainitun voimassaoloajan loppuun saakka.

3. VESIKULKUNEUVOTYYPPIÄ KOSKEVAT KIELLOT JA RAJOITUKSET

Vesiliikennelain 16 §:ssä säädetään vesikulkuneuvotyyppiä koskevista kielloista ja rajoituksista. Kiellon tai rajoituksen edellytyksenä on, että tietyn moottorikäyttöisen vesikulkuneuvotyyppin käyttämisestä aiheutuu erityisen huomattavaa haittaa luonnolle tai muulle ympäristölle, kalastukselle tai muulle elinkeinolle, yleiselle luonnon virkistyskäytölle tai muulle yleiselle edulle. Erityisen huomattavalla haitalla tarkoitetaan mm. vesikulkuneuvojen aiheuttamaa melua tai sen aiheuttamia ympäristölle vahingollisia päästöjä.

Kauppamerenkulkuun käytettävien vesikulkuneuvojen osalta kielloista tai rajoituksista päättää Merenkululaitos (merenkulkupiiri), muiden vesikulkuneuvojen osalta alueellinen ympäristökeskus. Siten esimerkiksi vesiskootterilla ajon kieltämisestä tietyllä vesialueella (myös yleisellä kulkuväylällä) päättää ympäristökeskus. Vesikulkuneuvotyyppiä koskevissa kielto- ja rajoitusasioissa päätösviranomainen siis määräytyy eri tavoin kuin alueellisia kielloita ja rajoituksia koskevissa asioissa.

Päätäessään vesikulkuneuvotyyppin käyttöä koskevasta kiellosta tai rajoituksesta on alueellisen ympäristökeskuksen kuultava merenkulkupiiriä, joka antaa asiasta lausuntonsa. Lausunnoissa tulee lähteä siitä yleisperiaatteesta, että kulkuväylillä ei rajoitettaisi kuin poikkeustapauksissa jonkin vesikulkuneuvon käyttöä. Väylien ulkopuoliset alueet soveltuvat paremmin kielto- ja rajoitusalueiksi. Tällöin vesiliikenne keskittyisi kulkuväylille ja muut alueet voitaisiin rauhoittaa pääasiassa muille vesienkäyttömuodoille.

Vesikulkuneuvotyyppiä koskevan kiellon ja rajoituksen päätösprosessi on samanlainen kuin alueellisten kieltojen ja rajoitustenkin kohdalla (ks. kohta 3).

4. KIELLON JA RAJOITUKSEN MERKITSEMINEN

4.1 Väyliä koskevat kiellot ja rajoitukset

Merkitseminen maastoon

Kielto tai rajoitus on, jos se on mahdollista, merkittävä vesialueelle, jota se koskee tai sen läheisyyteen (19 §). Kielto- ja rajoitusmerkkeinä käytetään merenkulkuhallituksen päätöksen mukaisia vesiliikennemerkkejä (Merenkulkuhallituksen tiedotuslehti nro 12/28.5.1997).

Yleistä kulkuväylää koskevan kiellon tai rajoituksen merkitsemisestä ja merkkien ylläpidosta vastaa väylänpitäjä. Yleisiä kulkuväyliä voivat ylläpitää Merenkulkuhallituksen lisäksi mm. kunnat, teollisuusyhtiöt ja veneilyseurat.

Vesiliikennemerkit luetaan kuuluvaksi lainsäädännössä merenkulun turvalaitteisiin. Asetuksessa vesikulkuväylien merkitsemistä (846/1979) todetaan, että merenkulun turvalaitteen asettamiselle on haettava Merenkulkuhallituksen lupa.

Kulkuväyliä koskevien kieltojen ja rajoitusten merkitsemisestä tulee antaa määräykset merenkulkupiiriin antaman päätöksen yhteydessä niissä tapauksissa, joissa jokin muu taho kuin Merenkululaitos on väylänpitäjänä.

Kieltoa ja rajoitusta osoittavien merkkien asettamisessa noudatetaan mitä vesilain 4 luvun 5 §:ssä säädetään yleisen kulkuväylän kuntoonpanijan oikeudesta asettaa merenkulun turvalaitteita vesistöön tai sen rannalle (vesiliikennelain 19 § 3 mom.). Mikäli maanomistajien kanssa ei päästä sopimukseen merkkien paikasta, tulee asia saattaa siltä osin ympäristölupaviraston ratkaistavaksi.

Merkkien sijoittaminen

Yleisperiaatteena on sijoittaa merkit kulkuväylän tai vesialueen oikeaan reunaan paikkaan, joka näkyy hyvin väylälle ja vesialueelle. Merkin yläpuolelle asetetaan merkin vaikutusalueen pituutta osoittava apukilpi (MKH:n päätöksen kuva 32).

Kiellon tai rajoituksen päätyminen osoitetaan tarpeen mukaan omalla merkillä (MKH:n päätöksen kuva 30), joka sijoitetaan kulkusuuntaan nähden oikealle puolelle tai vastakkaiselle ajosuunnalle tarkoitetun vastaavan kielto- tai rajoitusmerkin kääntöpuolelle.

Maalle asetettavan kiinteän merkin sijasta on mahdollista käyttää kelluvia merkkejä, jotka perustuvat kahdella ankkurilla varmistetun muoviputkiviitan \varnothing 355-500 mm käyttöön (periaatekuva liitteessä 11).

Rajoituksen tai kiellon merkitsemiseen käytettävien merkkien paikat tulee varmistaa käsittelyn yhteydessä maastokäynnillä ja maanomistajien kanssa sopimalla. Päätösasiakirjan liitteenä tulee olla karttaote (1:10 000), josta käy ilmi kiellon tai rajoituksen tarkoittama alue ja sitä koskevien vesiliikennemerkkien paikat. Maanomistajatiedot on hyvä pyytää kunnalta jo lausuntovaiheessa.

Tietojen ylläpito

Tiedot väyliä koskevista vesiliikenteen kielto- ja rajoitusalueista tallennetaan Merenkululaitoksen väylärekisteriin. Tiedot vesiliikennemerkeistä tallennetaan turvalaiterekisteriin (VATU). Sijaintitietojen tarkkuusvaatimuksena on vähintään peruskartalta tai merikartalta määritetty graafinen tarkkuus kkj-koordinaatistossa.

Kielto- ja rajoitusalueita tai niitä koskevia vesiliikennemerkkejä ei pääsääntöisesti ole merkitty merikartoille.

4.2 Väylien ulkopuoliset alueet

Väylien ulkopuolisten alueiden kieltojen ja rajoitusten merkitsemisestä ja merkkien ylläpidosta vastaa se kunta, jonka aluetta kielto tai rajoitus koskee. Merkitsemisessä noudatetaan ja sovelletaan samoja säädöksiä kuin väyläalueilla.

Kun merenkulkupiiri antaa lausuntoja ympäristökeskukselle kulkuväylien ulkopuolisia alueita koskevissa kielto- ja rajoitusasioissa, on lausunnossa mainittava kiellon tai rajoituksen merkitsemisestä ja tarvittaessa annettava tarkempia merkitsemisoh-

jeita. Lausunnossa on hyvä viitata MKH:n päätökseen vesiliikennemerkeistä ja valo-opasteista sekä yksilöidä kielto- tai rajoitusmerkki. Lausunto voidaan, ellei ole erikseen toisin mainittu, tulkita asetuksen mukaiseksi Merenkululaitoksen luvaksi merkkien asettamiseen. Merkin valmistuttua on merkin asettajan toimitettava merenkulkupiirille merkkien sijaintia osoittava karttaote koordinaattitietoineen.

Osoitukseksi siitä, että kyseessä on väyläalueen ulkopuolinen alueellinen rajoitus, lisätään vesiliikennemerkkikilven yläpuolelle apukilpi, jossa on voimassaoloaluetta selventävä teksti, esim. ALUERAJOITUS / ALUEKIELTO, tai vastaavasti VÄYLÄ- JA ALUERAJOITUS / VÄYLÄ- JA ALUEKIELTO, jos päätös koskee sekä väylää että ympäröivää vesialuetta.

Niissä tapauksissa, joissa rajoitus tai kielto koskee sekä väylää että ympäröivää vesialuetta, tulee merenkulkupiirin sopia ao. kunnan kanssa yhteistoiminnasta ja kustannusjaosta koskien merkkien rakentamista ja ylläpitoa.

Väyliä ulkopuolisia vesialueita koskevien päätösten osalta tietoja ylläpidetään Suomen ympäristökeskuksen maasto- ja vesiliikenteen rajoitusalueiden paikkatietokannassa. Rajoituksia ja kielloja osoittavien vesiliikennemerkkien tiedot tulee merkinnästä vastaavan toimittaa merenkulkupiirille tallennettavaksi Merenkululaitoksen turvalaiterekisteriin.

5. VALVONTA

Vesiliikennelain 23 §:n mukaan lain noudattamisen yleinen valvonta kuuluu Merenkululaitokselle. Tästä syystä merenkulkupiirien tulee rekisteröidä kaikki tekemänsä päätökset sekä myös ympäristökeskusten tekemät päätökset. Piirien tulee olla tietoisia voimassaolevista kielloista ja rajoituksista sekä valvoa, että päätösten mukaiset kiellot ja rajoitukset myös merkitään maastoon. Tarvittaessa on kunnalle tehtävä huomautus sen merkintävelvollisuudesta.

Vesikulkuneuvojen käyttämistä vesialueilla valvovat Merenkululaitos, poliisi, Rajavartiolaitos ja tullilaitos (vesiliikennelain 23 §).

6. TARKEMMAT SÄÄNNÖKSET JA MÄÄRÄYKSET

Vesiliikennelain 26 §:n mukaiset tarkemmat säännökset lain täytäntöönpanosta on annettu vesiliikenneasetuksella 124/1997. Asetuksella säädetään tai voidaan antaa tarkempia säännöksiä myös mm. vesiliikenteen ohjaamisesta ja siihen liittyvästä valvonnasta sekä vesiliikenteen liikennesäännöistä ja vesikulkuväylien merkitsemisestä.

Lisäksi Merenkululaitos voi antaa asetusten perusteella tarkempia määräyksiä vastaavista asioista.

7. YHTEISTOIMINTA

Merenkulkupiirien tulee sopia alueellaan toimivien alueellisten ympäristökeskusten kanssa, kuinka yhteistyö kielto- ja rajoitusasioissa käytännön tasolla järjestetään piirien ja ympäristökeskusten välillä.

Merenkululaitos pyrkii koko laitoksen puitteissa yhdenmukaisiin käytäntöihin vesiliikennelain ja tämän ohjeen soveltamisessa.

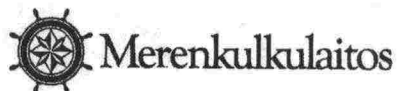
KUULUTUS
vesiliikennelain (463/1996) mukaisesta
kielto- ja rajoitusesityksestä

Dnro	209/653/2001
Esityksen tekijä	(henkilö; kunta; merenkulkupiiri; alueellinen ympäristökeskus)
Esitys	Vesikulkuneuvolla liikkumista koskevan nopeusrajoituksen (9 km/h) ja aallokon aiheuttamiskiellon määrääminen Veneväylälle salmen ja sillan väliselle väyläosuudelle kunnassa.
Esityksen perustelut	Mainittu reitinosa on mutkainen ja kapea ja osalla aluetta on erittäin huono näkyvyys.
Kuulutusaika	1.4. – 14.4.2001
Asiakirjojen nähtävillä olo	Esitystä koskevat asiakirjat ovat nähtävänä edellä mainitun kuulutusajan kunnantoimistossa osoitteessa
Muistutusten jättäminen	Niillä, joita yllämainittu esitys koskee, on oikeus muistutuksen tekemiseen. Mahdolliset muistutukset on osoitettava merenkulkupiirille ja ne on toimitettavakunnanhallitukselle 14 päivän kuluessa kuulutusajan päättymisestä. Kunta toimittaa muistutukset merenkulkupiirille.
Lisätiedot	Lisätietoja esityksestä antavat merenkulkupiirissä puh..... puh.

..... xx.xx.2001

..... merenkulkupiiri

Osoite:

(ao. merenkulupiirin logo)

Malli lehteen

ILMOITUS
vesiliikennelain (463/1996) mukaisesta
kielto- ja rajoitusesityksestä

..... merenkulkupiirille on tehty esitys vesikulkuneuvolla liikku-
mista koskevan nopeusrajoituksen (9 km/h) ja aallokon aiheuttamis-
kiellon määräämiseksivenereitin osallesalmi.....
sillan eteläpuoli, kunnassa.

Kuulutus ja muut esitystä koskevat asiakirjat ovat nähtävänä
1.4.2001 - 14.4.2001 kunnantoimiston ilmoitustaululla
osoitteessa.....

Niillä, joita esitys koskee, on oikeus muistutuksen tekemiseen. Ohjeet
muistutusten jättämisestä ilmenevät kuulutuksesta.

..... xx.xx.2001

 Merenkulkulaitos

(ao. merenkulkupiirin logo)

**PÄÄTÖS VESILIIKENNELAIN (463/1996) MUKAISESSA KIELTO- JA RAJOITUS-
ASIASSA****ANTOPÄIVÄ** XXXXXXXX**DNRO** XXXXX**ESITYKSEN TEKIJÄ** XXXXXX**ESITYS** merenkulkupiiriin saapuneessa hakemuksessa
ovat esittäneet, että merenkulkupiiri määräisi nopeusrajoituksen.....**Perustelut**

XXXXX

ASIAN KÄSITTELY**Kuuluttaminen**Esityksestä on kuulutettu ja asiakirjat ovat olleet nähtävänä
.....välisen ajan kunnantoimistossa. Esityksen kuulutta-
misesta on ilmoitettu xx.xx.2001 (lehden/lehtien nimet).**Pyydetty lausunnot**Esityksestä on pyydetty lausunto kunnan/kaupunginhallitukselta,
.... kihlakunnan poliisilaitokselta ja TE-keskukselta.**Saadut lausunnot**..... kunnan/kaupunginhallitus (lyhyt referaatti)
..... kihlakunnan poliisilaitos (lyhyt referaatti)
..... TE-keskus (lyhyt referaatti)**Muistutukset ja muut lausunnot**

Muistutuksen esityksestä ovat jättäneet.... (lyhyt referaatti)

Vastineet

XXXXXXX (mikäli annettu)

PÄÄTÖS..... merenkulkupiiri määrää vesikulkuneuvolla liikkumista koske-
van nopeusrajoituksen (9 km/h).....väylälle kunnassa**Perustelut**Esitetty nopeusrajoitus on tarpeen vesillä liikkuvien turvallisuus-
den...(hyväksymisperustelut)

Poikkeamat kiellosta tai rajoituksesta

Nopeusrajoitus ei koske virka-, sairaankuljetus- ja pelastustoimen suorittamiseksi tai muusta vastaavasta syystä välttämätöntä vesikuluneuvolla liikkumista eikä puolustusvoimien toimintaa.

Voimaantulo

Nopeusrajoitus tulee voimaan lukien mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta ja on voimassa toistaiseksi. Muutoksenhakuviranomainen voi kuitenkin kieltää päätöksen täytäntöönpanon.

Merkitseminen maastoon

Nopeusrajoitus merkitään liitteenä olevassa kartassa esitetyllä tavalla. Merkitsemisestä vastaa merenkulkupiiri.

PÄÄTÖKSESTÄ KUULUTTAMINEN

..... merenkulkupiiri tiedottaa tästä päätöksestä kuulutuksella kunnan ilmoitustaululla.

Päätöstä koskevat tiedot ovat saatavissa merenkulkupiiristä ja kunnantoimistosta niin kauan kuin nopeusrajoitus on voimassa.

PÄÄTÖKSEN TIEDOKSI ANTAMI- NEN

Päätös annetaan tiedoksi:

- (esityksen tekijä)
- (ao. kunta)
- (vesialueen omistajat)
- (asianomaiset valvontaviranomaiset).

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen. Valitusosoitus on oheisena.

MAKSU

Tästä päätöksestä peritään ... euron suuruinen maksu.

SOVELLETTAVAT SÄÄDÖKSET

Vesiliikennelaki (463/1996) xx, xx ja xx §
Vesiliikenneasetus (124/1997) xx, xx ja xx §
Liikenne- ja viestintäministeriön asetus Merenkululaitoksen maksullisista suoritteista (119/2001) 2§ 6 kohta ja liite 6.

Piiripäällikkö

Esittelijä

Veikko Valmistelija

LIITTEET valitusosoitus
merikarttaote (jos alueelta on merikartta)
peruskarttaote 1 : 10 000/20 000

VALITUSOSOITUS

Valitusviranomainen

Tähän päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta Helsingin hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella. Valituskirjelmä osoitetaan valitusviranomaiselle ja se on toimitettava valitusajassa Helsingin hallinto-oikeuden kirjaamoon.

Valitusaika

Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusaikaa laskettaessa tiedoksisaanti-päivää ei oteta lukuun. Jos valitusajan viimeinen päivä on lauantai, pyhäpäivä, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusaika jatkuu vielä seuraavan arkipäivän.

Tiedoksisaanti-päivän osoittaa tiedoksianto- tai saantitodistus. Milloin on kysymyksessä sijaistiedoksianto, päätös katsotaan saadun tiedoksi, ellei muuta näytetä, kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä. Virkakirjeen katsotaan tulleen viranomaisen tietoon saapumispäivänään.

Valituksen sisältö

Valituskirjelmässä on ilmoitettava:

- valittajan nimi ja kotikunta,
- päätös, johon haetaan muutosta, miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta, mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi ja millä perusteilla muutosta vaaditaan, sekä
- postiosoite ja puhelinnumero, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa.

Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos valituksen laatijana on joku muu henkilö, valituskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja kotikunta.

Valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava valituskirjelmä.

Valituksen liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä:

- päätös, johon muutosta haetaan, alkuperäisenä tai jäljennöksenä,
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisajankohdasta,
- asiamiehen valtakirja, sekä
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Valituskirjelmän toimittaminen perille

Valituskirjelmän voi viedä valittaja itse tai hänen valtuuttamansa asiamies. Sen voi omalla vastuullaan lähettää myös postitse tai toimittaa lähetin välityksellä. Postiin valituskirjelmä on jätettävä niin ajoissa, että se ehtii perille valitusajan viimeisenä päivänä ennen aukioloajan päättymistä. Helsingin hallinto-oikeuden kirjaamon aukioloaika on kello 8.00 - 16.15.

Valittaja joutuu tietyissä tapauksissa maksamaan hallinto-oikeudessa oikeudenkäyntimaksun. Oikeus-hallintoviranomaiselle suoritettavista maksuista säädetään tuomioistuinten ja eräiden oikeushallinto- viranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetussa laissa (701/1993) ja asetuksessa (774/1993). Tarkempia tietoja oikeudenkäyntimaksusta antaa hallinto-oikeus.

Helsingin hallinto-oikeuden postiosoite
käyntiosoite
puhelinvaihe
faksi

PL 120, 00521 Helsinki
Ratapihantie 9, 00520 Helsinki
(09) 173 531
(09) 1735 3479

VÄND

BESVÄRSANVISNING

Besvärsmyndighet

Den som är missnöjd med detta beslut får söka ändring i det hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Besvärsskriften skall riktas till Helsingfors förvaltningsdomstol och den skall lämnas till förvaltningsdomstolens registratorskontor.

Besvärstid

Besvär skall anföras inom 30 dagar från att beslutet har delgivits. Själva delgivningsdagen räknas inte in i dessa 30 dagar. Om besvärstidens sista dag är en lördag, helgdag, självständighetsdagen, första maj, julafton eller midsommarafton fortsätter besvärstiden den därpå följande vardagen.

Delgivningsdagen framgår av delgivnings- eller mottagningsbeviset. När det är fråga om mellanhandsdelgivning anses beslutet ha delgivits den tredje dagen efter den dag som framgår av delgivningsbeviset, om inte annat visas. Tjänstebrev anses ha kommit till myndighetens kännedom på ankomstdagen.

Besvärens innehåll

I besvärsskriften skall anges

- ändringssökandens namn och hemkommun
- det beslut i vilket ändring söks, till vilka delar ändring söks, vilka ändringar som yrkas och de grunder på vilka ändring yrkas
- den postadress och det telefonnummer under vilka meddelanden i saken kan tillställas ändringssökanden.

Om ändringssökandens talan förs av hans lagliga företrädare eller ombud eller om någon annan person har uppgjort besvären, skall i besvärsskriften även uppges namn och hemkommun för denna person.

Ändringssökanden, den lagliga företrädaren eller ombudet skall underteckna besvärsskriften.

Bilagor till besvärsskriften

Till besvärsskriften skall fogas

- det beslut i original eller kopia i vilket ändring söks genom besvär
- intyg över vilken dag beslutet har delgivits eller annan utredning över när besvärstiden har börjat
- ombudets fullmakt
- de handlingar som ändringssökanden åberopar till stöd för sina yrkanden, om dessa inte redan tidigare har lämnats till myndigheten.

Hur besvärsskriften skall lämnas in

Besvärsskriften kan lämnas in personligen eller av ett befullmäktigat ombud. På avsändarens eget ansvar kan besvärsskriften sändas med post eller genom bud. Om den sänds med post skall den lämnas till posten i så god tid att den kommer fram senast den sista dagen av besvärstiden före tjänstetidens slut.

Av ändringssökanden uppbärs i vissa fall en rättegångsavgift i förvaltningsdomstolen. Om avgifter till justitieförvaltningsmyndigheter föreskrivs i lagen (701/1993) och förordningen (774/1993) om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer. Närmare upplysningar om rättegångsavgifterna lämnas av förvaltningsdomstolen.

Förvaltningsdomstolens postadress	PB 120, 00521 Helsingfors
besöksadress	Bangårdsvägen 9, 00520 Helsingfors
telefon	(09) 17 35 31
telefax	(09) 17 35 34 79

KÄÄNNÄ

KUULUTUS
vesiliikennelain (463/1996) mukaisesta
kielto- ja rajoituspäätöksestä

Päätöksen antaja merenkulkupiiri
Päiväys	
Dnro	
Esityksen tekijä	
Esitys	Vesikulkuneuvolla liikkumista koskevan nopeusrajoituksen asettaminen väylälle
PÄÄTÖS	Merenkulkupiiri on määrännyt vesikulkuneuvolla liikkumista koskevan nopeusrajoituksen (9 km/h)salmeen vesistössäkunnassa.
Voimaantulo	Nopeusrajoitus tulee voimaan mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta 1.12.2001 ja on voimassa toistaiseksi. Muutoksenhakuviranomainen voi kuitenkin kieltää päätöksen täytäntöönpanon.
Kuulutusaika	1.11. – 14.11.2001
Muutoksenhaku	Päätökseen voi hakea muutosta valittamallahallinto-oikeuteen.
Päätösasiakirjojen nähtävillä olo	Jäljennös päätöksestä on nähtävänä merenkulkupiirin kirjaamossa ja kunnantoimistossa. merenkulkupiirin osoite: Kirjaamon aukioloaika: klo 8.00 - 16.15

..... xx.xx.2001

Merenkululaitos

(ao. merenkulkupiirin logo)

Malli lehteen

ILMOITUS
vesiliikennelain (463/1996) mukaisesta
kielto- ja rajoituspäätöksestä

..... merenkulkupiiri on xx.xx.2001 antamallaan päätöksellä määrännyt vesikulkuneuvolla liikkumista koskevan nopeusrajoituksen (9 km/h) väylälle kunnassa.

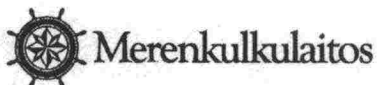
Nopeusrajoitus tulee voimaan

Jäljennös päätöksestä on nähtävänä merenkulupiirin kirjaamossa ja kunnantöimistossa 1.11. - 14.11.2001.

..... merenkulupiirin osoite:

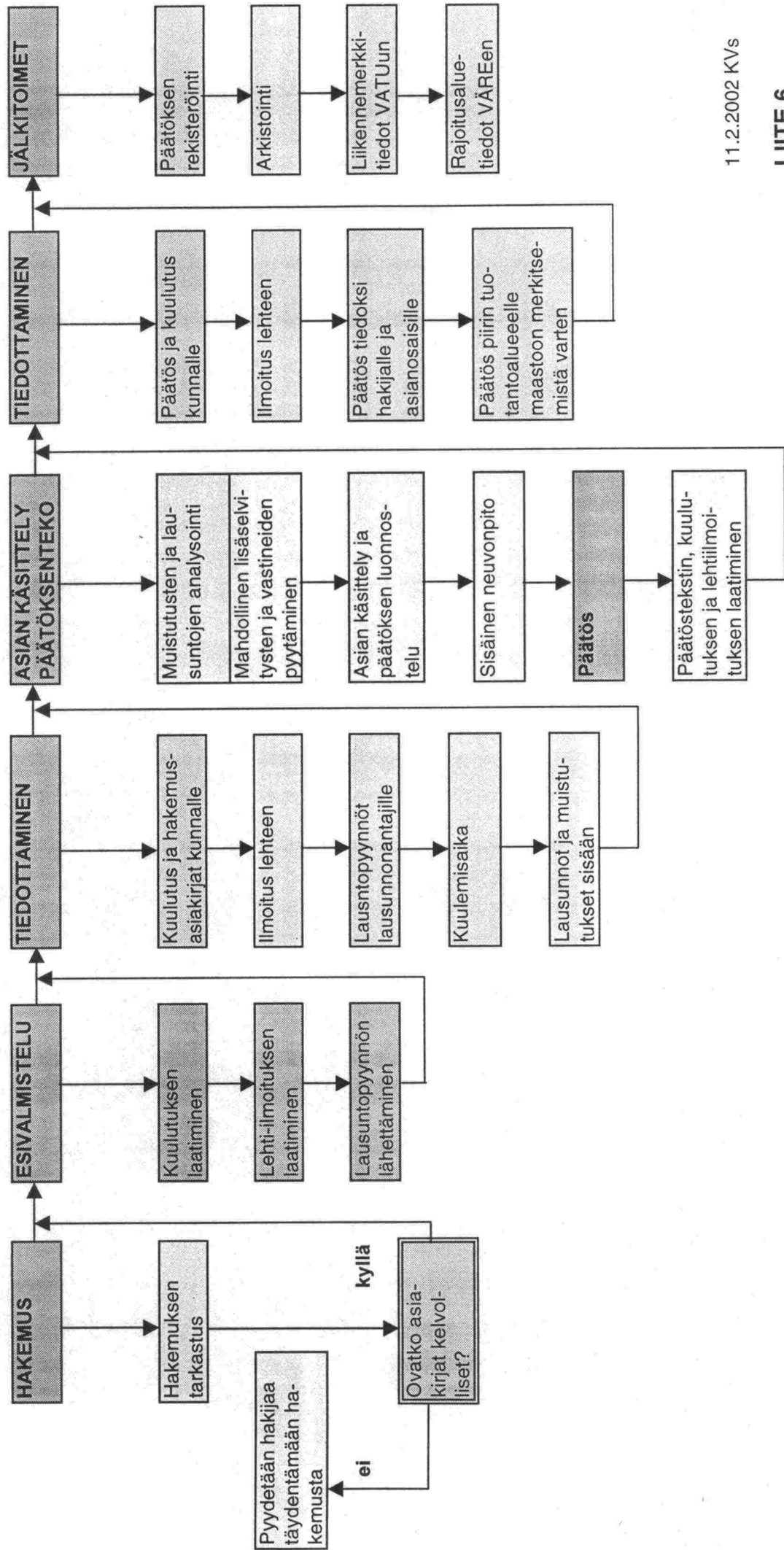
..... kunnan osoite:

..... xx.xx.2001

(ao. merenkulupiirin logo)

VESILIIKENNELAIN MUKAINEN PÄÄTÖSPROSESSI KIELTO- JA RAJOITUSASIOIDEN KÄSITTELYSSÄ

N:o 463/ 1996

Annettu Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Vesiliikennelaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 LUKU

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on edistää vesiliikenteen turvallisuutta sekä ehkäistä niitä haittoja, joita vesikulkuneuvojen käyttämisestä aiheutuu luonnolle tai muulle ympäristölle, kalastukselle, yleiselle luonnon virkistyskäytölle tai muulle yleiselle edulle taikka yksityiselle edulle.

Vesiliikenteen turvallisuuden edistämiseksi ja haittojen ehkäisemiseksi on noudatettava myös, mitä muualla laissa säädetään.

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan vesikulkuneuvoihin ja niiden käyttämiseen vesialueella.

Tätä lakia sovelletaan kauppamerenkulkuun käytettäviin aluksiin siltä osin kuin niistä ei erikseen säädetä merilaissa (674/94) tai alusturvallisuuden valvonnasta annetussa laissa (370/95) taikka muualla laissa.

3 §

Määritelmä

Tässä laissa tarkoitetaan vesikulkuneuvolla veteen tukeutuvaa ja vesillä liikkumiseen tarkoitettua kul-kuvälinettä ja laitetta.

4 §

Oikeus liikkua vesialueella

Jokaisella on oikeus liikkua vesialueella siten kuin siitä säädetään vesilain (264/61) 1 luvun 24 §:ssä, jollei tämän lain säännöksistä muuta johdu.

2 LUKU

Vesillä liikkujaa koskevat säännökset

5 §

Vesillä liikkujaa koskevat yleiset velvollisuudet

Jokaisen vesillä vesikulkuneuvolla liikkuvan on noudatettava olosuhteiden edellyttämää huolelli-suutta ja varovaisuutta ja toimittava siten, ettei hän ilman pakottavaa syytä vaikeuta tai häiritse muiden liikkumista vesillä eikä aiheuta vaaraa tai vahinkoa muille taikka vaaraa tai merkittävää tai tarpeetonta haittaa tai häiriötä luonnolle tai muulle ympäristölle, kalastukselle, yleiselle luonnon virkistyskäytölle tai muulle yleiselle tai yksityiselle edulle.

Vesikulkuneuvon kuljettajan on noudatettava vesiliikenteen liikennesääntöjä ja vesiliikennemerkeillä tai valo-opasteilla ilmaistuja määräyksiä, kieltoja ja rajoituksia.

Kiireellisessä virka-, sairaankuljetus- tai pelastustehtävässä oleva valvontaviranomainen taikka pelastuslaitoksen, meripelastusyksikön tai puolustusvoimien vesikulkuneuvon kuljettaja saa tehtävän sitä edellyttäessä tarpeellista varovaisuutta noudattaen poiketa sisäisillä kulkuvesillä edellä tarkoitetuista liikennesäännöistä, määräyksistä, kielloista ja rajoituksista paitsi väistämisvelvollisuudesta. Jos olosuhteet sitä edellyttävät, tulee tällöin antaa erityisiä ääni- ja valomerkkejä.

6 §

Vesikulkuneuvon kuljettajaa koskevat yleiset vaatimukset

Vesikulkuneuvon kuljettajana ei saa toimia henkilö, jolla ei ole olosuhteisiin nähden tarvittavaa ikää, kykyä ja taitoa.

Rekisteröitävää moottorikäyttöistä vesikulkuneuvoa saa kuljettaa vain henkilö, joka on täyttänyt 15 vuotta.

Merenkulkuhallitus voi, ottaen huomioon vesikulkuneuvon koon, lajin, käyttötarkoituksen ja liikku-
misalueen, määrätä, että tietyn vesikulkuneuvotyypin tai yksittäisen kulkuneuvon kuljettajan on oltava täyttänyt 18 vuotta ja osoittanut merenkulkuhallituksen tarkemmin edellyttämät tiedot ja kyvyn kysymyksessä olevan vesikulkuneuvotyypin tai yksittäisen vesikulkuneuvon kuljettamiseen.

7 §

Vesikulkuneuvon luovuttaminen toisen kuljetettavaksi

Vesikulkuneuvoa ei saa luovuttaa sellaisen henkilön kuljetettavaksi, jolla ei ole siihen 6 §:ssä edellytettyä ikää, kykyä ja taitoa.

3 LUKU

Vesikulkuneuvoja koskevat säännökset

8 §

Vesikulkuneuvon rakenne, varusteet ja kunto

Vesikulkuneuvon on oltava rakenteeltaan, varusteiltaan, kunnoltaan ja muilta ominaisuuksiltaan turvallinen kaikilla niillä kulkuvesillä, joilla sitä käytetään.

Vesikulkuneuvon on lisäksi oltava sellainen, ettei sen käytöstä aiheudu merkityksellistä tai tarpeetonta haittaa luonnolle tai muulle ympäristölle, kalastukselle, yleiselle luonnon virkistyskäytölle tai muulle yleiselle tai yksityiselle edulle.

9 §

Vesikulkuneuvoja ja niiden varusteita koskevat vaatimukset

Vesikulkuneuvojen rakenteesta ja niiden moottoreista sekä varusteista ja tarvikkeista voidaan asetuksella antaa sellaisia säännöksiä, jotka turvallisuuden, yleisen järjestyksen tai ympäristöhaittojen ehkäisemisen vuoksi katsotaan tarpeellisiksi.

Merenkulkuhallitus voi, sen mukaan kuin asetuksella säädetään, antaa tarkempia määräyksiä ja ohjeita vesikulkuneuvojen ja niiden moottoreiden sekä varusteiden ja tarvikkeiden ominaisuuksista, rakenteesta, laadusta, määrästä, kunnosta ja käytöstä. Lisäksi merenkulkuhallitus voi, sen mukaan kuin asetuksella säädetään, myöntää yksittäistapauksessa poikkeuksia vesikulkuneuvon rakennetta, moottoria, varusteita ja tarvikkeita koskevista säännöksistä.

10 §

Maahantuontia, valmistusta, markkinointia ja käyttöä koskevat kiellot ja rajoitukset

Jos on perusteltua syytä epäillä, että vesikulkuneuvo tai sen moottori, varuste tai tarvike saattaa vaarantaa henkilöiden, tavaroiden tai ympäristön turvallisuuden tai terveyden, valtioneuvostolla on oikeus

valmistajaa tai maahantuojaa kuultuaan kieltää kulkuneuvon, moottorin, varusteen tai tarvikkeen maahantuonti, valmistus, markkinointi ja käyttö tai rajoittaa niitä.
Asetuksella säädetään tarkemmin kielto- ja rajoituspäätösten tekemistä koskevasta menettelystä.

4 LUKU

Liikkumista koskevat säännökset

11 §

Pysähtymisvelvollisuus

Vesikulkuneuvo on valvontaviranomaisen antamasta, selvästi havaittavasta pysähdysmerkistä pysäytettävä heti, kun se voidaan turvallisesti tehdä.
Pysähdysmerkeistä säädetään tarkemmin asetuksella.

12 §

Vesikulkuneuvon tarkastaminen ja sen käytön estäminen

Vesikulkuneuvon kuljettaja on velvollinen noudattamaan valvontaviranomaisen vesikulkuneuvon rakenteen, varusteiden, kunnan sekä asiakirjojen tarkastamiseksi antamia määräyksiä sekä sallimaan vesikulkuneuvon merikelpoisuuden sekä rungon ja moottorin yksilöintitietojen tarkastamisen. Valvontaviranomaisen suorittamasta tarkastuksesta ei saa aiheutua kohtuutonta vahinkoa tai haittaa. Valvontaviranomainen voi estää tai keskeyttää vesikulkuneuvon matkan, milloin siihen liittyy ilmeinen onnettomuuden vaara, yleisen järjestyksen häiriintyminen tai ympäristöhaitan uhka. Valvontaviranomaisen keskeyttäessä vesikulkuneuvon matkan vastaa hinattavasta, ankkuroidusta tai rantaan taikka laituriin jätetystä vesikulkuneuvosta sen omistaja tai haltija. Jollei omistaja tai haltija tähän pysty tai vesikulkuneuvo on otettu käyttöön luvottomasti, on viranomaisen mahdollisuuksien mukaan huolehdittava kulkuneuvosta.

13 §

Asiakirjojen esittämisvelvollisuus

Vesikulkuneuvon kuljettajaa sekä kulkuneuvoa ja sen varusteita koskevat erikseen säädetyt tai määrättyt asiakirjat on pidettävä mukana vesikulkuneuvon ollessa käytössä. Tällaisen asiakirjan puuttuessa on vesikulkuneuvon kuljettaja velvollinen valvontaviranomaisen antaman kohtuullisen määräajan kuluessa esittämään asiakirjan kotipaikkansa valvontaviranomaiselle tai muulle tarkastuksessa osoitettavalle valvontaviranomaiselle.

14 §

Vesiliikenteen ohjaaminen

Merenkulkulaitos voi vesiliikenteen ohjaamiseksi ja siihen liittyvää valvontaa varten antaa vesikulkuneuvolla liikkumista koskevia ohjeita ja määräyksiä.

15 §

Alueelliset kiellot ja rajoitukset

Vesikulkuneuvolla liikkuminen voidaan kieltää määräajaksi tai toistaiseksi määrätyllä vesialueella tai rajoittaa sitä, jos kielto tai rajoitus harkitaan tarpeelliseksi liikenteen, ympäristön, kalastuksen tai muun elinkeinon suojaamiseksi taikka yleisen luonnon virkistyskäytön tai muun yleisen edun vuoksi. Yleisiä kulkuväyliä koskevista kielloista ja rajoituksista päättää merenkulkulaitos ja muita vesialueita koskevista kielloista ja rajoituksista alueellinen ympäristökeskus.
Kielto tai rajoitus ei nopeusrajoitusta lukuun ottamatta koske työnteon tai asunnon sijainnin vuoksi tarpeellista vesikulkuneuvon käyttöä taikka vaikeasti liikuntavammaisen henkilön vesikulkuneuvon käyttöä, ellei päätöksessä erityisen painavasta syystä toisin määrätä. Virka-, sairaankuljetus- ja pelas-

tustoimen suorittamiseksi sekä muusta vastaavasta syystä välttämätön vesikulkuneuvolla liikkuminen on sallittu kiellosta tai rajoituksesta huolimatta. Sama koskee puolustusvoimien toimintaa.

16 §

Vesikulkuneuvotyyppiä koskevat kiellot ja rajoitukset

Jos tietyn moottorikäyttöisen vesikulkuneuvotyyppin käyttämisestä aiheutuu erityisen huomattavaa haittaa luonnolle tai muulle ympäristölle, kalastukselle tai muulle elinkeinolle, yleiselle luonnon virkistyskäytölle tai muulle yleiselle edulle, alueellinen ympäristökeskus tai, jos kysymys on kaupparenkulkuun käytettävästä vesikulkuneuvosta, merenkululaitos voi aluekohtaisesti kieltää vesikulkuneuvotyyppin käytön tai rajoittaa sitä.

17 §

Kielto- ja rajoitusasioiden käsittely

Esityksen 15 ja 16 §:ssä tarkoitetun kiellon tai rajoituksen määrittämiseksi voi tehdä kunta tai kunnan jäsen taikka sellainen viranomainen, yhteisö tai vesialueen omistaja, jota asia koskee. Kiellon tai rajoituksen määrittämisen voi panna vireille myös merenkululaitos tai alueellinen ympäristökeskus. Ennen kiellon tai rajoituksen määrittämistä on alueellisen ympäristökeskuksen tai merenkululaitoksen kuultava kuntaa, jonka aluetta kiello tai rajoitus koskee, sekä varattava niille viranomaisille, yhteisöille ja vesialueen omistajille sekä muille, joita asia koskee, tilaisuus tulla kuulluksi. Jos kiello tai rajoitus määrätään kunnan esityksestä, se on määrättävä esityksen mukaisesti, jollei esityksestä poikkeaminen ole tarpeen kansalaisten tasapuolisen kohtelun tai alueellisen yhtenäisyyden vuoksi taikka muusta erityisestä syystä.

18 §

Kiellon ja rajoituksen voimaantulo

Alueellinen ympäristökeskus tai merenkululaitos voi määrätä, että sen antama kiellotai rajoituspäätös tulee voimaan muutoksenhausta huolimatta päätöksessä määrättyllä tavalla sen jälkeen, kun päätöksestä on tiedotettu. Muutoksenhakuviranomainen voi kuitenkin kieltää päätöksen täytäntöönpanon.

19 §

Kiellon ja rajoituksen merkitseminen

Kiello tai rajoitus on, jos se on mahdollista, merkittävä vesialueelle, jota se koskee, tai sen läheisyyteen. Kiellon tai rajoituksen merkitsemisestä yleisellä kulkuväylällä vastaa väylänpitäjä ja muualla se kunta, jonka aluetta kiello tai rajoitus koskee.

Kiello- ja rajoitusmerkkeinä käytetään merenkuluhallituksen päätöksen mukaisia vesiliikennemerkejä.

Kieltoa ja rajoitusta osoittavien merkkien asettamisessa noudatetaan, mitä vesilain 4 luvun 5 §:ssä säädetään yleisen kulkuväylän kuntoonpanijan oikeudesta asettaa merenkulun turvalaitteita vesistöön tai sen rannalle.

20 §

Kiello- tai rajoituspäätöksen muuttaminen

Kiello- tai rajoituspäätöstä, joka on annettu 15 tai 16 §:n mukaisesti, voidaan muuttaa, jos päätöstä tehtäessä vallinneet olosuhteet ovat olennaisesti muuttuneet tai jos niiden myöhemmin todetaan olleen oleellisesti erilaiset kuin päätöstä annettaessa on edellytetty. Tällöin on soveltuvin osin noudatettava, mitä 15–19 §:ssä säädetään.

5 LUKU

Erinäisiä säännöksiä

21 §

Lupa kilpailuihin ja harjoituksiin

Moottorikäyttöisellä vesikulkuneuvolla suoritettavien kilpailujen tai harjoitusten toistuvaan tai pysyvään järjestämiseen samalla vesialueella on haettava, sen lisäksi mitä luvanvaraisuudesta säädetään muualla laissa, kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen lupa. Lupaa ei kuitenkaan tarvita tätä tarkoitusta varten asema- tai rakennuskaavassa varatulle alueelle tai alueelle, jolle on annettu ympäristölupamenettelylaissa (735/91) tarkoitettu ympäristölupa.

Lupa on haettava myös yksittäisen tapahtuman järjestämiseen, jos tapahtumasta on odotettavissa merkityksellisiä ympäristöhaittoja.

Luvan usean kunnan alueella pidettävään kilpailuun tai harjoitukseen antaa alueellinen ympäristökeskus. Usean alueellisen ympäristökeskuksen alueella pidettävään kilpailuun tai harjoitukseen myöntää luvan se alueellinen ympäristökeskus, jonka alueella kilpailu pääosin pidetään.

Tässä pykälässä tarkoitettun luvan myöntämisen edellytyksenä on, että tapahtuma täyttää riittävät turvallisuuden vaatimukset ja ettei toiminnasta aiheudu kohtuutonta haittaa luonnolle tai muulle ympäristölle, kalastukselle, yleiselle luonnon virkistyskäytölle tai muulle yleiselle edulle. Lupa voidaan myöntää vain, jos vesialueen omistaja on antanut siihen suostumuksensa. Jos vesialue kuuluu yhteisalueen järjestäytymättömälle osakaskunnalle, suostumuksen voi antaa myös kalastuskunnan johtokunta.

Lupaa ei kuitenkaan tarvita palo- ja meripelastustoimen harjoituksiin eikä puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen harjoituksiin.

22 §

Muutoksenhaku

Tämän lain mukaiseen alueellisen ympäristökeskuksen tai merenkululaitoksen päätökseen saa hakea muutosta valittamalla lääninoikeuteen. Valitus, joka koskee alueellisen ympäristökeskuksen 15 §:n 2 momentin, 16 §:n tai 21 §:n 3 momentin nojalla taikka merenkululaitoksen 15 §:n 2 momentin tai 16 §:n nojalla antamaa päätöstä, käsitellään siinä lääninoikeudessa, jonka tuomiopiirissä pääosa päätöksen kohteena olevasta vesialueesta sijaitsee. Muutoin toimivaltainen lääninoikeus määräytyy sen mukaan, minkä lääninoikeuden tuomiopiirissä valituksen kohteena olevan päätöksen tehneen viranomaisen toimipaikka sijaitsee.

Muutoksenhakuun sovelletaan, mitä muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) säädetään.

23 §

Valvonta

Tämän lain noudattamisen yleinen valvonta kuuluu merenkululaitokselle. Ympäristöhaittojen ehkäisemisen ja torjumisen osalta lain noudattamisen yleinen valvonta kuuluu alueelliselle ympäristökeskukselle sen toimialueella. Vesikulkuneuvojen käyttämistä vesialueella valvovat merenkululaitos, poliisi, rajavartiolaitos ja tullilaitos.

24 §

Rangaistukset

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta rikkoo tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa ole säädetty ankarampaa rangaistusta, *vesiliikennerekokomuksesta* sakkoon.

Joka tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta rikkoo tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä siten, että teko on omiaan aiheuttamaan vakavaa vaaraa toisen hengelle tai terveydelle tai luonnolle tai muulle ympäristölle, on tuomittava *vesiliikennerekoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

25 §

Toimenpiteestä luopuminen ja huomautus

Vesiliikenne rikkomuksesta voidaan jättää ilmoitus tekemättä, syyte ajamatta tai rangaistus tuomitsematta, jos teko on olosuhteisiin nähden vähäinen.

Jos rikkomus ilmeisesti on sellainen kuin 1 momentissa säädetään, voi valvontaviranomainen muihin toimenpiteisiin ryhtymättä antaa rikkomukseen syyllistyneelle huomautuksen.

26 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta ja vesikulkuneuvojen ja niiden varusteiden vaatimuksenmukaisuuden toteamisesta annetaan asetuksella.

Asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä vesiliikenteen ohjaamisesta ja siihen liittyvästä valvonnasta.

Asetuksella säädetään myös vesiliikenteen liikennesäännöistä ja vesikulkuväylien merkitsemisestä. Merenkulkuhallitus voi, sen mukaan kuin asetuksella säädetään, antaa tarkempia määräyksiä vesikulkuneuvojen ja niiden varusteiden vaatimuksenmukaisuuden toteamisesta, vesiliikenteen ohjaamisesta ja siihen liittyvästä valvonnasta, vesiliikenteen liikennesäännöistä ja vesikulkuväylien merkitsemisestä.

27 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1996.

Tällä lailla kumotaan 28 päivänä helmikuuta 1969 annettu veneliikennelaki (151/69) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Veneliikennelain 2 § ja veneliikennelain nojalla annetut asetukset jäävät kuitenkin toistaiseksi voimaan. Rangaistus näiden asetusten säännösten ja niiden nojalla annettujen määräysten rikkomisesta tuomitaan tämän lain mukaan.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

28 §

Siirtymäsäännös

Lääninhallituksen tai alueellisen ympäristökeskuksen 27 §:ssä kumotun veneliikennelain nojalla määräämä kielto tai rajoitus on voimassa sitä koskevassa päätöksessä mainitun ajan, jollei päätöstä tämän lain nojalla muuteta tai kumota.

Samoin on vapaakunnan viranomaisen vapaakunnan oikeudesta poiketa eräistä säännöksistä ja määräyksistä annetun lain 2 §:n 9 kohdan nojalla siirretyn päätösvallan mukaisesti määräämä veneliikennelain 3 a §:ssä säädetty kielto tai rajoitus voimassa sitä koskevassa päätöksessä mainitun ajan, jollei päätöstä tämän lain nojalla muuteta tai kumota.

HE 66/96

LiVM 6/96

EV 87/96

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/25/EY; EYVL N:o L 164; 16.6.1994, s. 15

Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri
Tuula Linnainmaa

N:o 547/ 1999

Annettu Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 1999

Laki**vesiliikennelain 24 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 20 päivänä kesäkuuta 1996 annetun vesiliikennelain (463/1996) 24 §:n 2 momentti seuraavasti:**24 §****Rangaistukset**

Rangaistus liikenneturvallisuuden vaarantamisesta, törkeästä liikenneturvallisuuden vaarantamisesta, vesiliikennejuopumuksesta, kulkuneuvon luovuttamisesta juopuneelle ja kulkuneuvon kuljettamisesta oikeudetta säädetään rikoslain 23 luvun 1, 2, 5, 8 ja 10 §:ssä. Rangaistus sellaisesta tahallisesti tai törkeästä huolimattomuudesta tehdystä tämän lain 5 §:n rikkomisesta taikka 15 tai 16 §:n nojalla annettujen kieltojen tai rajoitusten rikkomisesta, joka on omiaan aiheuttamaan vaaraa ympäristölle, säädetään rikoslain 48 luvun 3 §:n 4 momentissa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1999.

HE 32/1997

LaVM 24/1998

EV 263/1998

Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARIOikeusministeri
Johannes Koskinen

N:o 102/ 2000

Annettu Helsingissä 4 päivänä helmikuuta 2000

Laki**vesiliikennelain 21 ja 22 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä kesäkuuta 1996 annetun vesiliikennelain (463/1996) 21 §:n 1 momentti ja 22 § seuraavasti:

21 §**Lupa kilpailuihin ja harjoituksiin**

Moottorikäyttöisellä vesikulkuneuvolla suoritettavien kilpailujen tai harjoitusten toistuvaan tai pysyvään järjestämiseen samalla vesialueella on haettava, sen lisäksi mitä luvanvaraisuudesta säädetään muualla laissa, kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen lupa. Lupaa ei kuitenkaan tarvita tätä tarkoitusta varten asemakaavassa varatulle alueelle tai alueelle, jolle on annettu ympäristönsuojelulaissa (86/2000) tarkoitettu ympäristölupa.

22 §**Muutoksenhaku**

Tässä laissa tarkoitettu päätöksestä saa valittaa hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Valitus, joka koskee alueellisen ympäristökeskuksen 15 §:n 2 momentin, 16 §:n tai 21 §:n 3 momentin nojalla taikka merenkululaitoksen 15 §:n 2 momentin tai 16 §:n nojalla antamaa päätöstä, käsitellään siinä hallinto-oikeudessa, jonka tuomiopiirissä pääosa päätöksen kohteena olevasta vesialueesta sijaitsee. Muutoin toimivaltainen hallinto-oikeus määräytyy sen mukaan, minkä hallinto-oikeuden tuomiopiirissä valituksen kohteena olevan päätöksen tehneen viranomaisen toimipaikka sijaitsee.

Tämän lain voimaantulosta säädetään erikseen lailla.

HE 84/1999
YmVM 4/1999
LaVL 15/1999
PeVL 11/1999
MmVL 18/1999
EV 100/1999

Helsingissä 4 päivänä helmikuuta 2000

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ympäristöministeri
Satu Hassi

N:o 691/ 2000

Annettu Helsingissä 14 päivänä heinäkuuta 2000

Laki**vesiliikennelain 21 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä kesäkuuta 1996 annetun vesiliikennelain (463/1996) 21 §:n 4 momentti seuraavasti:

21 §

Lupa kilpailuihin ja harjoituksiin

Tässä pykälässä tarkoitetun luvan myöntämisen edellytyksenä on, että tapahtuma täyttää riittävät turvallisuuden vaatimukset ja ettei toiminnasta aiheudu kohtuutonta haittaa luonnolle tai muulle ympäristölle, kalastukselle, yleiselle luonnon virkistyskäytölle tai muulle yleiselle edulle. Lupa voidaan myöntää vain, jos vesialueen omistaja on antanut siihen suostumuksensa. Jos vesialue on yhteinen, suostumuksesta päätetään yhteisäluelain (758/1989) mukaisesti.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

HE 198/1999

MmVM 6/2000

EV 70/2000

Helsingissä 14 päivänä heinäkuuta 2000

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONENMaa- ja metsätalousministeri
Kalevi Hemilä

N:o 124/ 1997

Annettu Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 1997

Vesiliikenneasetus

Liikenneministerin esittelystä säädetään 20 päivänä kesäkuuta 1996 annetun vesiliikennelain (463/1996) 9, 10 ja 26 §:n nojalla:

1 luku

Vesikulkuneuvoihin ja niiden käyttöön liittyvät säännökset

1 §

Vesikulkuneuvoja ja niiden varusteita koskevat vaatimukset

Merenkulkuhallitus voi antaa tarkempia määräyksiä ja ohjeita vesikulkuneuvojen ja niiden moottorien sekä varusteiden ja tarvikkeiden ominaisuuksista, rakenteesta, laadusta, määrästä, kunnosta ja käytöstä ottaen huomioon muun muassa vesikulkuneuvon koon, lajin, käyttötarkoituksen ja liikennealueen.

Merenkulkuhallitus voi yksittäistapauksessa myöntää poikkeuksia vesikulkuneuvon rakennetta, moottoria, varusteita ja tarvikkeita koskevista määräyksistä, jos siitä ei aiheudu vaaraa vesiliikenteen turvallisuudelle ja jos määräysten soveltaminen olisi ilmeisen tarkoituksetonta tai kohtuuttoman hankalaa.

Tätä pykälää ei sovelleta vesikulkuneuvoihin siltä osin kuin niistä säädetään erikseen eräiden huviveneiden turvallisuudesta annetussa asetuksessa (464/1996).

2 §

Vesikulkuneuvon perusvarustus

Liikkeellä olevassa moottorilla tai yli viiden metrin pituisessa purjeella varustetussa vesikulkuneuvossa on oltava seuraavat käyttökuntoiset varusteet:

- 1) merenkulkuhallituksen päätöksen mukaisesti hyväksytty pelastusliivi, kelluntapukine tai pelastuspuku kullekin vesikulkuneuvossa olijalle; pelastusliivin, kelluntapukineen ja pelastuspuvun tulee kokoluokaltaan ja kantavuudeltaan vastata henkilön kokoa ja painoa.
- 2) tyhjennyspumppu tai muu väline veden poistamiseen;
- 3) aivot tai mela taikka ankkuri köysineen; sekä
- 4) hyväksytty käsisammutin, joka kuuluu AB- tai ABE-luokkaan ja jossa sammutusainetta on vähintään kaksi kiloa, kuitenkin vain, jos vesikulkuneuvossa on liekillä toimiva polttolaite, sisäkone tai yli 25 kilowatin perämoottori.

Merenkulkuhallitus voi, ottaen huomioon vesikulkuneuvon koon, lajin, käyttötarkoituksen ja liikkumisalueen, määrätä lisävarusteita tai yksittäistapauksessa myöntää poikkeuksia 1 momentin vaatimuksista.

Kulkuvaloista, sammuttimista ja nestekaasulaitteista säädetään erikseen.

3 §

Valonheittimen ja äänimerkkilaitteen käyttö

Valonheitintä tai äänimerkkilaitetta ei saa käyttää niin, että siitä aiheutuu vaaraa tai haittaa muille vesillä liikkuville tai rannalla oleville.

2 luku

Kielto- ja rajoitusasian käsittely

4 §

Esityksen tekeminen

Esitys vesiliikennelain (463/1996) 15 ja 16 §:ssä tarkoitetun, vesikulkuneuvon tai vesikulkuneuvotyypin käyttämistä koskevan kiellon tai rajoituksen määrittämisestä on tehtävä kirjallisesti sille alueelliselle ympäristökeskukselle, jonka toimialueella esityksessä tarkoitettu vesialue sijaitsee. Yleisiä kulkuväyliä tai kauppamerenkulkuun käytettävää vesikulkuneuvoa koskeva esitys on kuitenkin osoitettava merenkulkulaitoksen sille merenkulkupiirille, jonka alueella vesistö sijaitsee.

Jos 1 momentissa tarkoitettu esitys koskee sekä yleistä kulkuväylää että muuta vesialuetta taikka esityksessä tarkoitettu vesialue sijaitsee tai vesikulkuneuvotyyppiä koskeva esitys vaikuttaisi useamman alueellisen ympäristökeskuksen tai merenkulkupiirin alueella, asia voidaan kuitenkin panna vireille yhdellä toimivaltaisella elimellä osoitetulla hakemuksella. Hakemuksen vastaanottajan on tällöin siirrettävä asia muilta osin asianomaiselle toimivaltaiselle elimelle.

Esityksestä tulee käydä ilmi kiellon tai rajoituksen voimassaoloaika ja perusteet sekä muut asian käsittelyn kannalta tarpeelliset seikat. Vesialue, jolle kieltoa tai rajoitusta haetaan, on osoitettava mittakaavaltaan asianmukaisella kartalla.

5 §

Kuuluttaminen esityksestä

Alueellisen ympäristökeskuksen tai merenkulkupiirin tai, jos kunta on esityksen tekijänä, kunnan on tiedotettava esityksestä kuuluttamalla vähintään 14 päivän ajan kunnan ilmoitustaululla siten kuin julkisista kuulutuksista annetussa laissa (34/1925) säädetään. Kuulutuksen julkaisemisesta on lisäksi ilmoitettava riittävän ajoissa vähintään yhdessä paikkakunnalla yleisesti leviävässä sanomalehdessä. Kuulutuskustannukset maksetaan valtion varoista.

Esitystä koskevien tietojen tulee olla saatavilla asianomaisessa kunnassa kuulutusajan.

6 §

Muistutukset

Muistutus esityksen johdosta on alueelliselle ympäristökeskukselle tai merenkulkupiirille osoitettuna toimitettava kunnanhallitukselle 14 päivän kuluessa kuulutusajan päättymisestä. Kunnan on toimitettava muistutus alueelliselle ympäristökeskukselle tai merenkulkupiirille.

7 §

Kuuluttaminen päätöksestä

Alueellisen ympäristökeskuksen ja merenkulkupiirin on tiedotettava päätöksestään noudattamalla soveltuvin osin, mitä 5 §:ssä säädetään. Päätöstä koskevasta kuulutuksesta on käytävä ilmi päätöksen antaja, antopäivä, päätöksen pääasiallinen sisältö sekä kiellon tai rajoituksen voimaantulo. Kuulutuksesta tulee myös käydä ilmi, missä päätöstä koskevat tarkemmat tiedot ovat saatavilla.

8 §

Päätöksen tiedoksi antaminen

Alueellisen ympäristökeskuksen tai merenkulkupiirin on annettava päätös tiedoksi esityksen tekijälle, asianomaiselle kunnalle, vesialueen omistajalle tai haltijalle sekä asianomaisille valvontaviranomaisille hyvissä ajoin ennen kiellon tai rajoituksen voimaantuloa. Kunnan tulee pitää päätöstä koskevat tiedot saatavilla niin kauan kuin kiello tai rajoitus on voimassa.

3 luku

Erinäisiä säännöksiä

9 §

Poikkeukset

Merenkukkuhallitus voi myöntää veneurheilutapahtuman järjestäjän pyynnöstä poikkeuksia vesikulkuneuvon rakennetta, varusteita ja varustusta koskevista säännöksistä ja määräyksistä tapahtumaan osallistuville vesikulkuneuvoille varmistuttuaan, että vesikulkuneuvojen turvallisuudesta on muulla tavoin huolehdittu.

10 §

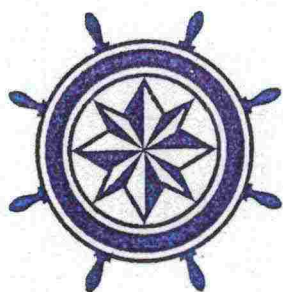
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1997.
Toimenpiteisiin asetuksen täytäntöönpanemiseksi voidaan ryhtyä jo ennen sen voimaantuloa.

Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 1997

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri
Tuula Linnainmaa

Merenkukuhallitus

TIEDOTUSLEHTI NRO 12/28.5.1997

VESILIIKENNEMERKIT JA VALO-OPASTEET SEKÄ ILMAJOHTOJEN, KAAPELEIDEN JA MUIDEN JOHTOJEN SIOITTAMINEN JA MERKITSEMINEN

Merenkukuhallitus on 21.5.1997 uudistanut päätökset vesiliikennemerkeistä ja valo-opasteista sekä ilmajohtojen, kaapeleiden ja muiden johtojen sijoittamisesta ja merkitsemisestä. Vesiliikennemerkkejä ja valo-opasteita koskevassa päätöksessä on otettu huomioon voimassa olevan vesiliikennelain (463/1996) säännökset vesikulkuneuvolla liikkumista koskevista kielloista ja rajoituksista ja niiden merkitsemisestä.

Päätökset tulevat voimaan 1.6.1997.

Oheisena ovat voimassa olevassa muodossaan:

- asetus vesikulkuväylien merkitsemisestä (846/1979);
- merenkukuhallituksen päätös vesiliikennemerkeistä ja valo-opasteista; sekä
- merenkukuhallituksen päätös ilmajohtojen, kaapeleiden ja muiden johtojen sijoittamisesta ja merkitsemisestä.

Kartta- ja väyläosaston päällikkö
merenkukuneuvos

Kimmo Mannola -

Yli-insinööri

Juhani Vainio

Asiaa koskevat tiedustelut:

Kartta- ja väyläosasto

Tämä tiedotuslehti
korvaa tiedotuslehden:

12/1.7.1995

Dnro 8/00/97, 9/00/97
ISSN 0430-5345

ASETUS
VESIKULKUVÄYLIEN MERKITSEMISESTÄ (30.11.1979/846)

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä säädetään:

1 §. Tämä asetus koskee merellä tai muussa vesistössä olevien kulkuväylien merkitsemistä sekä muuta vastaavaa vesiliikenteen ohjaamista ja turvaamista.

Vesiliikenteen ohjaamiseksi ja turvaamiseksi käytetään tarvittaessa 2 §:ssä tarkoitettuja merenkulun turvalaitteita. (8.3.1991/513)

(3 momentti on kumottu A:lla 8.3.1991/513)

2 §. Merenkulun turvalaitteet ovat kiinteitä tai kelluvia.

Kiinteitä turvalaitteita ovat elektroniset paikanmääritysasemat ja -laitteet, tutkamerkit, majakat, linja- ja sektoriloistot, linjamerkit, reunamerkit, kummelit ja muut tunnusmerkit, vesiliikennemerkit, valo-opasteet sekä muut näihin verrattavat kiinteät laitteet. (8.3.1991/513)

Kelluvia turvalaitteita ovat poijut, viittapojut ja viitat.

3 §. Merenkulkuhallitus antaa tarpeelliset määräykset tai ohjeet:

- 1) kulkuväylien merkitsemisestä ja valaisemisesta;
- 2) merenkulun turvalaitteiden ja kulkuväylien merkinnässä käytettävien muiden laitteiden nimityksistä, rakenteesta, merkityksestä sekä väri- ja valotunnuksista; (8.3.1991/513)
- 3) merenkulun turvalaitteiden rakentamisesta, asettamisesta, muuttamisesta ja poistamisesta sekä siitä, milloin ne ovat toiminnassa; sekä
- 4) vesistössä tai sen yli kulkevien johtojen, kaapelien ja muiden vastaavien rakennelmien ja laitteiden merkitsemisestä.

4 §. Julkisten kulkuväylien vesiliikenteelle tarpeellisista turvalaitteista huolehtii valtion puolesta merenkululaitos, jollei ole erikseen toisin säädetty.

5 §. Muu kuin merenkululaitos ei saa rakentaa tai asettaa merenkulun turvalaitetta eikä ylläpitää sitä ilman lupaa. Lupa on haettava merenkulkuhallitukselta, jonka asiana on harkita turvalaitteen tarkoituksenmukaisuus, sekä määrätä rakentamis-, asettamis- ja kunnossapitoehdot.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun luvan saaja ei saa poistaa luvan nojalla asetettua tai rakennettua merenkulun turvalaitetta ilman merenkulkuhallituksen suostumusta, ellei merenkulkuhallitus ole lupaa myönnettäessä tai muuten toisin määrännyt.

Jos edellä 1 momentissa tarkoitettu luvanvarainen turvalaite on puutteellinen tai harhaanjohtava on merenkulkuviranomaisen kehotettava ylläpitovelvollista määrääjässä korjaamaan laite. Jos laitteen korjaaminen kehotuksesta huolimatta laiminlyödään, on merenkulkuviranomaisilla valta suorittaa korjaus ylläpitovelvollisen kustannuksella.

6 §. Kulkuväylän tai muun vesiliikennealueen läheisyyteen ei saa asettaa sellaista mainos- tai merkkivaloa tai muuta valolaitetta, joka muistuttaa erehdyttävästi jotakin merenkulun turvalaitetta tai joka muutoin voi aiheuttaa vaaraa merenkululle.

7 §. Merenkululle tärkeistä turvalaitteista koskevista muutoksista merenkulkuhallitus ilmoittaa julkaisussaan "Tiedonantoja merenkulkijoille". Kiireellisissä tapauksissa merenkulkuhallitus voi ilmoittaa muutoksista myös yleisradion ja rannikkoradioasemien välityksellä.

8 §. (8.3.1991/513) Jos joku huomaa, että jokin merenkulun turvalaite ei toimi ilmoitetulla tavalla tai, että jokin sellainen laite on kadonnut, vahingoittunut, siirtynyt paikaltaan tai on jostakin muusta syystä erehdyttävä, hänen on ilmoitettava siitä lähimmälle luotsiasemalle, merenkulkupiirille, merenkukuhallitukselle tai muulle merenkulkuviranomaiselle.

9 §. Jos kulkuväylään tai muulle vesiliikennealueelle uponnut alus, aluksen osa tai tavara on vaarallinen tai haitallinen merenkululle tai veneilylle, on aluksen omistajan tai sen, jonka hallinnassa alus tai tavara oli, niin pian kuin mahdollista poistettava uponnut esine. Asianomaisen on tarvittaessa pantava paikalle sopiva merkki tilapäiseksi varoitusmerkiksi merenkulkijoita varten sekä ilmoitettava tapahtuneesta viipymättä lähimmälle luotsiasemalle, merenkulkupiirille, merenkukuhallitukselle tai muulle merenkulkuviranomaiselle.
(8.3.1991/513)

Velvollisuudesta korvata vahinko, joka aiheutuu 1 momentissa tarkoitetun toimenpiteen laiminlyömisestä, on voimassa, mitä vahingonkorvauslaissa (412/74) on säädetty. Merenkulkuviranomaiset ovat oikeutetut laiminlyöjän kustannuksella ryhtymään vaaran torjumiseksi tarpeellisiin toimenpiteisiin tai poistamaan esteen.

10 §. Joka rikkoo tämän asetuksen säännöksiä tai sen nojalla annettuja määräyksiä, on tuomittava, jollei teosta ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, vesikulkuväylän merkitsemisrikkomuksesta sakkoon.

Joka kiinnittää aluksen, veneen, pyydyksen tai muun sellaisen kelluvaan turvalaitteeseen, on tuomittava, vaikka teolla ei olisi aiheutettukaan laitteen siirtymistä tai vahingoittumista, merenkulun turvalaitteen toimivuuden vaarantamisesta sakkoon.

11 §. Kustannukset, jotka ovat aiheutuneet niistä toimenpiteistä, joihin merenkulkuviranomaiset 5 §:n 3 momentin ja 9 §:n 2 momentin säännösten mukaisesti ovat ryhtyneet, peritään maksuvelvolliselta siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin on säädetty.

12 §. Tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen määräysten noudattamista valvovat merenkulku-, poliisi-, rajavartio-, sotilas- ja tulliviranomaiset.

13 §. (8.3.1991/513) Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta antaa tarvittaessa liikenneministeriö.

14 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1980.

Tällä asetuksella kumotaan merenkulun turvalaitteista 25 päivänä helmikuuta 1961 annettu asetus (125/61) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Merenkulun turvalaitteista annetun asetuksen 4 ja 5 §, näistä 4 § sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1963 ja 16 päivänä maaliskuuta 1979 annetuilla asetuksilla (658/63 ja 312/79), ovat voimassa merialueilla vuoden 1980 loppuun ja sisävesillä vuoden 1981 loppuun.

Sisältöalue:	Vesiliikennemerkki ja valo-opasteet sekä niiden sijoittaminen
Säädösperusta:	Vesiliikennelaki (463/1996) 26 § Asetus vesikulkuväylien merkitsemisestä (846/1979) 3 §
Kohderyhmät:	Yleisten kulkuväylien ja muiden vesialueiden käyttäjät, alueelliset ympäristökeskukset
Voimassaoloaika:	1.6.1997 - toistaiseksi
Kumoo määräyksen:	Merenkulkuhallituksen päätös vesikulkuväylien liikennemerkkeistä ja valo-opasteista Dnro 6/00/95, 29.5.1995

**MERENKULKUHALITUKSEN PÄÄTÖS
VESILIIKENNEMERKEISTÄ JA VALO-OPASTEISTA**

Annettu Helsingissä 21 päivänä toukokuuta 1997

Merenkulkuhallitus on päättänyt 20 päivänä kesäkuuta 1996 annetun vesiliikennelain (463/1996) 26 §:n ja vesikulkuväylien merkitsemisestä 30 päivänä marraskuuta 1979 annetun asetuksen (846/1979) 3 §:n 1 momentin 2 kohdan nojalla, sellaisena kuin niistä jälkimmäinen on asetuksessa 513/1991:

Yleiset säännökset

1 §

Soveltaminen

Vesiliikenteessä on käytettävä tämän päätöksen mukaisia vesiliikennemerkkejä ja valo-opasteita ja ne on sijoitettava yleisille kulkuväylille (jäljempänä väylä) ja muille vesialueille tässä päätöksessä annettujen ohjeiden mukaisesti.

Vesiliikennemerkki

2 §

Sijoittaminen, värit ja valaisu

Vesiliikennemerkki on sijoitettava siten, että ne ovat helposti havaittavissa ja ettei niistä ole haittaa liikenteelle.

Vesiliikennemerkkien näkyvissä oleva takasivu on harmaa, jollei merkillä anneta kieltoja, määräyksiä tai tiedotuksia kumpaankin suuntaan.

Vesiliikennemerkeissä on oltava asianomaista väriä heijastava pinta ja ne on tarpeen mukaan valaistava.

3 §

Merkkiryhmät

Vesiliikennemerkit jaetaan viiteen merkkiryhmään:

- 1) kieltomerkit;
- 2) määräystä tai rajoitusta osoittavat merkit;
- 3) tiedotusmerkit;
- 4) apumerkit; sekä
- 5) kaapeli- ja johtotaulut sekä suuntamerkit.

4 §

Merkkien koko

Kieltomerkit, määräystä tai rajoitusta osoittavat merkit sekä tiedotusmerkit ovat neliön muotoisia. Merkin sivun pituus määräytyy seuraavasti:

etäisyys, jolla merkki tulisi havaita, m	sivun pituus, mm
alle 300	960
300 - 500	1 440
501 - 1 000	2 160
yli 1 000	2 880

Merkin havaitsemisetäisyys määräytyy siten, että merkki voidaan normaaliolosuhteissa havaita lähestyvistä aluksesta niin, että alus voidaan tarvittaessa kääntää takaisin tai pysäyttää.

Kaapelitaulujen ja johtomerkkien sivujen pituudet määräytyvät vesialueen leveyden mukaan seuraavasti:

vesialueen leveys, m	sivujen pituudet, mm
alle 100	600 x 1 600
100 - 500	800 x 2 400
501 - 1 000	1200 x 3 200
yli 1 000	1600 x 4 400

Taulun ohjemittoista voidaan poiketa, jos siihen on erityinen syy. Taulun pienin sallittu koko on kuitenkin 600 mm x 1 600 mm.

Kaapelin tai muun johdon suuntamerkkien ympyrän muotoisen osan halkaisija ja neliömäisen osan lävistäjä määräytyvät vesialueen leveyden mukaan seuraavasti:

vesialueen leveys, m	suuntamerkin ympyrän muotoisen osan halkaisija ja neliömäisen osan lävistäjä, mm
alle 1000	1500
1000 - 4500	2500
yli 4500	3500

5 §

Kieltomerkit

Kieltomerkki on neliön muotoinen. Merkin sivun pituus on 960 millimetriä. Merkin reunat ovat 100 millimetrin leveydeltä punaiset. Merkin valkoisessa keskustassa on musta, kieltoa osoittava kuvio tai merkintä sekä valkoisessa kentässä 100 millimetrin levyinen punainen diagonaaliviiva. Käytettäessä suurempia merkkikokoja, määräytyvät merkin kuvioiden ja raitojen mitat suhteessa sivun pituuteen.

Kieltomerkit ovat:

1) Ankkurin käyttökielto: Merkillä (kuva 1) kielletään ankkuroiminen sekä ankkurien, vajereiden ja ketjujen laahaaminen alueella, joka alkaa 100 metriä ennen merkkiä ja päättyy 100 metriä merkin jälkeen. Merkki sijoitetaan kohdalle, jossa ankkurin käyttö vedenalaisen kaapelin tai rakenteen takia on kielletty, väylän kummallekin puolelle siten, että se näkyy molempiin suuntiin kuljettaessa. Merkissä on ankkuria esittävä kuvio.

2) Pysäköimiskielto: Merkillä (kuva 2) kielletään ankkuroiminen tai rantaan tai laituriin kiinnittyminen merkin vaikutusalueella, joka ilmoitetaan apumerkillä. Merkissä on kirjain P.

3) Kiinnittymiskielto: Merkillä (kuva 3) kielletään alusten ja puutavaralauttojen rantaan tai laituriin kiinnittyminen 50 metriä merkin molemmin puolin, jollei vaikutusalueita ole apumerkein toisin ilmoitettu. Merkissä on pollaria ja köyttä esittävä kuvio.

4) Ohittamiskielto: Merkillä (kuva 4) kielletään alusten ja puutavaralauttojen ohittaminen vastakkaista kulkusuuntaa varten asetettuun tai kiellon päättymiseksi asetettuun merkkiin asti, jollei kiellon vaikutusalueita ole muutoin ilmoitettu. Merkki sijoitetaan kulkusuuntaan nähden väylän oikealle puolelle. Merkissä on kaksi samansuuntaista nuolta.

5) Kohtaamiskielto: Merkillä (kuva 5) kielletään vastaantulevan aluksen kohtaaminen sekä ohittaminen merkin ja vastakkaista kulkusuuntaa varten asetetun tai kiellon päättymiseksi asetetun merkin välisellä väylänosalla, jollei kiellon vaikutusalueita ole muutoin ilmoitettu. Kieltoa ei tarvitse noudattaa kohdattaessa alle 20 metrin pituinen puutavaralautta tai pien-alue, ellei ole estettä alusten vapaalle kululle. Merkki sijoitetaan kulkusuuntaan nähden väylän oikealle puolelle. Merkissä on kaksi vastakkaisiin suuntiin osoittavaa nuolta.

6) Aallokon aiheuttamisen kielto: Merkillä (kuva 6) kielletään alusta kulkemasta merkin läheisyydessä siten, että alus aiheuttaa haitallista aallokkoa. Merkin vaikutusalue ilmoitetaan tarvittaessa apumerkillä. Merkissä on aallokkoa esittävä kuvio.

7) Vesihiihtokielto: Merkillä (kuva 7) kielletään vesihiihto. Merkin vaikutusalue ilmoitetaan tarvittaessa apumerkillä. Merkissä on vesihiihtäjää esittävä kuvio.

8) Purjelautailukielto: Merkillä (kuva 8) kielletään purjelautailu. Merkin vaikutusalue ilmoitetaan tarvittaessa apumerkillä. Merkissä on purjelautailijaa esittävä kuvio.

9) Aluksen kulku moottorivoimaa käyttäen kielletty: Merkillä (kuva 9) kielletään aluksen kulkeminen moottorivoimaa käyttäen. Liikennöintiä koskevat rajoitukset ja merkin vaikutusalue ilmoitetaan tarvittaessa apumerkillä. Merkissä on potkurikuvio.

10) Vesiskootterilla ajo kielletty: Merkillä (kuva 10) kielletään vesiskootterilla tai muulla vastaavan tyyppisellä vesikulkuneuvolla ajaminen. Merkin vaikutusalue ilmoitetaan tarvittaessa apumerkillä. Merkissä on vesiskootteriajoa osoittava kuvio.

Määräystä tai rajoitusta osoittavat merkit

Määräystä tai rajoitusta osoittava merkki on neliön muotoinen. Merkin sivun pituus on 960 millimetriä. Merkin reunat ovat 100 millimetrin leveydeltä punaiset. Merkin valkoisessa keskustassa on musta, määräystä tai rajoitusta osoittava kuvio tai merkintä. Käytettäessä suurempia merkkikokoja, määräytyvät merkin kuviodien ja raitojen mitat suhteessa sivun pituuteen.

Määräystä tai rajoitusta osoittavat merkit ovat:

1) Nopeusrajoitus: Merkillä (kuva 11) ilmoitetaan suurin sallittu nopeus kilometreinä tunnissa (km/h). Nopeusrajoituksen vaikutusalue ilmoitetaan tarvittaessa apumerkillä. Väylää koskeva nopeusrajoitusmerkki sijoitetaan, mikäli mahdollista, kulkusuuntaan nähden väylän oikealle puolelle.

2) Pysähtymismerkki: Merkkiä (kuva 12) käytetään valo-opasteiden yhteydessä ja se osoittaa kohdan, johon aluksen tai puutavaralautan etuosan on viimeistään pysähdyttävä silloin, kun valo-opasteet osoittavat ajokieltoa. Merkin keskellä on vaakasuora viiva. Merkki voidaan sijoittaa odotuspaikan maaston tai rakenteiden mukaan kulkusuuntaan nähden joko väylän oikealle tai vasemmalle puolelle.

3) Yleinen varoitusmerkki: Merkillä (kuva 13) määrätään, että sen läheisyydessä on vesiliikenteessä noudatettava erityistä varovaisuutta. Varoituksen syy ja merkin vaikutusalue ilmoitetaan tarvittaessa apumerkillä. Merkin keskellä on pystysuora viiva.

4) Annettava äänimerkki, äänen tunnus: Merkin (kuva 14) kohdalla on aluksen annettava äänimerkki, jonka tunnus ilmoitetaan apumerkillä. Merkin keskellä on ympyrä. Merkki sijoitetaan kulkusuuntaan nähden väylän oikealle puolelle.

5) Rajoitettu alikulkukorkeus: Merkillä (kuva 15) osoitetaan, että väylällä on tällaisen merkin kohdalla tai tällaisin merkein varustetulla osalla alikulkukorkeus rajoitettu. Merkin keskellä olevat numerot osoittavat sallitun alikulkukorkeuden metreissä. Merkin yläreunassa on kolmio, jonka kärki on alaspäin. Merkki voidaan sijoittaa kulkusuuntaan nähden joko väylän oikealle tai sen molemmille puolille lukuun ottamatta siltoja, joissa se sijoitetaan siltapalkkiin. Jos merkki on varustettu merkin vaikutussuuntaa osoittavalla apumerkillä (kuva 31), se osoittaa sallitun alikulkukorkeuden apumerkin ilmoittamassa suunnassa merkin ja väylän reunan tai kahden vaikutussuuntaa osoittavin apumerkein varustetun merkin välillä.

6) Rajoitettu kulkusyvyys: Merkillä (kuva 16) osoitetaan, että väylällä on tällaisen merkin kohdalla tai tällaisin merkein varustetulla osalla kulkusyvyys rajoitettu. Merkin keskellä olevat numerot ilmoittavat sallitun kulkusyvyuden metreissä. Merkin alareunassa on kolmio, jonka kärki on ylöspäin.

7) Rajoitettu kulkuleveys: Merkillä (kuva 17) osoitetaan, että väylällä on tällaisen merkin kohdalla tai tällaisin merkein varustetulla osalla kulkuleveys rajoitettu. Merkin keskellä olevat numerot osoittavat aluksen suurimman sallitun leveyden metreissä. Merkin sivuilla on kolmiot, joiden kärkien välissä ovat alusleveyttä osoittavat numerot. Merkki voidaan sijoittaa kulkusuuntaan nähden joko väylän oikealle tai sen molemmille puolille.

8) Voimakas virtaus ja virtauksen suunta: Merkillä (kuva 18) osoitetaan, että väylällä on tällaisen merkin jälkeen aluksen kulkemista häiritsevä virtaus. Virtauksen suunta ilmoitetaan tarvittaessa apumerkillä. Merkin keskellä on virtausta esittävä kuvio. Merkki voidaan sijoittaa kulkusuuntaan nähden joko väylän oikealle tai vasemmalle puolelle.

9) Väylän reuna: Merkillä (kuva 19) osoitetaan, että väylän reuna sijaitsee tällaisen merkin kohdalla merkissä ilmoitetulla kohtisuoralla etäisyydellä merkistä. Merkin keskellä oleva laaja kolmio osoittaa kohtisuoran suunnan väylän reunaan ja kolmion sisällä olevat numerot ilmoittavat väylän reunan etäisyyden merkistä metreissä.

10) Varoitus uimapaikasta: Merkillä (kuva 20) määrätään, että vesialueella olevan yleisen uimapaikan läheisyydessä on noudatettava erityistä varovaisuutta. Merkissä on uimarin päätä ja aaltoja esittävä kuvio.

11) Otettava yhteys radiopuhelimella: Merkin (kuva 21) kohdalla on aluksesta otettava yhteys radiopuhelimella siten kuin merkillä määrätään. Merkissä on radiopuhelintyyppin lyhennekirjaimet ja niiden alla kutsukanavan numero. Tarpeelliset lisätiedot yhteydenottoa varten ilmoitetaan apumerkillä. Merkki sijoitetaan kulkusuuntaan nähden näkyvään paikkaan.

7 § Tiedotusmerkit

Tiedotusmerkki on neliön muotoinen. Merkin sivun pituus on 960 millimetriä. Merkissä on sinisellä pohjalla valkoinen, tiedotteen laatua osoittava kuvio tai merkintä. Käytettäessä suurempia merkkikokoja, määräytyvät merkin kuvioiden mitat suhteessa sivun pituuteen.

Tiedotusmerkkejä ovat:

1) Pysäköiminen sallittu: Merkillä (kuva 22) osoitetaan pysähtymistä varten varatut laiturit ja muut tähän tarkoitetut kohdat. Alusten ja lauttojen rantaan kiinnittyminen tai, jollei se ole mahdollista, niiden ankkuroiminen on sallittu sillä puolella väylää, jolle merkki on sijoitettu. Merkissä on kirjain P. Merkki voidaan varustaa 8 §:n 2 momentin 1 kohdan (kuva 31) mukaisella merkin vaikutussuuntaa osoittavalla apumerkillä.

2) Kiinnittyminen sallittu: Merkillä (kuva 23) osoitetaan, että alusten ja puutavaralauttojen kiinnittyminen rantaan tai laituriin on sallittu merkin kohdalla ja 50 metriä sen molemmin puolin, ellei vaikutusalueita ole apumerkein toisin ilmoitettu. Merkissä on pollaria ja köyttä esittävä kuvio.

3) Ilmajohhto: Merkki (kuva 24) voidaan sijoittaa kulkusuuntaan nähden joko väylän oikealle puolelle tai molemmille puolille väylää kohdalle, jossa johtolinja risteää väylän. Merkissä on salamaa esittävä kuvio. Merkkiä käytetään yhdessä "alikulukorkeus rajoitettu" -merkin kanssa, joka on ylimpänä. Jos useita ilmajohtoja on lähekkäin, merkitään äärimmäiset johdot "alikulukorkeus rajoitettu" ja "ilmajohto" -merkkien yhdistelmällä ja lisäksi mahdollisella apukilvellä. Tässä tapauksessa "alikulukorkeus rajoitettu" -merkki osoittaa alimman ilmajohtoon mukaisen turvallisen alituskorkeuden.

4) Puhelin: Merkissä (kuva 25) on puhelinta osoittava kuvio. Merkki voidaan varustaa 8 §:n 2 momentin 2 kohdan mukaisella puhelimen sijaintia tai etäisyyttä ilmoittavalla apumerkillä.

5) Lauttaväylän risteäminen: Merkki (kuvat 26 ja 27) sijoitetaan hyvin näkyvälle paikalle kulkusuunnassa 500 - 1 300 metrin etäisyydelle risteävästä lauttaväylästä. Merkissä on lautta esittävä kuvio. Jos lautta kulkee köyden varassa, on merkissä lisäksi valkoinen vaijeria esittävä viiva (kuva 26). Jos lautta on vapaasti kulkeva, ei merkissä ole vaijeria esittävää viivaa (kuva 27). Merkki on aina yhdessä kuvan 14 (annettava äänimerkki) mukaisen merkin kanssa, joka on ylimpänä.

6) Mahdollisuus radiopuhelinyhteyteen: Merkillä (kuva 28) osoitetaan, että väylältä on mahdollisuus ottaa radiopuhelinyhteys merkin osoittamalla kutsukanavalla. Merkissä on radiopuhelintyyppin lyhennekirjaimet ja niiden alla kutsukanavan numero. Merkki sijoitetaan kulkusuuntaan nähden näkyvään paikkaan.

7) Juomavesipiste: Merkissä (kuva 29) on vesihanaa osoittava kuvio. Merkki voidaan varustaa lisäksi 8 §:n mukaisella apumerkillä, jossa on tiedot vesipisteen sijainnista.

8) Kiellon, määräyksen tai rajoituksen päätyminen: Merkillä (kuva 30) osoitetaan kiellon, määräyksen tai rajoituksen päätyminen. Merkissä on diagonaaliviiva. Merkki sijoitetaan kulkusuuntaan nähden oikealle puolelle tai vastakkaiselle ajosuunnalle tarkoitetun vastaavan kiello-, määräys- tai rajoitusmerkin kääntöpuolelle.

8 §
Apumerkit

Apumerkit ovat valkoisia lisäkilpiä, joita käytetään yhdessä kieltoa, määräystä, rajoitusta tai tiedotusta koskevien vesiliikennemerkkien kanssa.

Apumerkkejä ovat:

1) Päämerkin vaikutussuuntaa osoittava apumerkki: Merkki (kuva 31) on suorakulmaisen kolmion muotoinen ja sen suora kulma osoittaa vaakasuoraan suuntaan. Merkin pystysuora sivu on päämerkin korkuinen. Merkkiä käytetään päämerkin yhteydessä osoittamaan sen vaikutussuuntaa ja se sijoitetaan välittömästi päämerkin viereen.

2) Apukilpi: Apukilpi (kuvat 32, 18 ja 14) on suorakaiteen muotoinen ja sen leveys on yhtä suuri kuin päämerkin leveys. Etäisyyttä tai vaikutusaluetta ilmoittavat apukilvet sijoitetaan päämerkin yläpuolelle. Muut päämerkin kohdentamista ja tarkentamista koskevat apukilvet sijoitetaan päämerkin alapuolelle.

9 §

Kaapeli- ja johtotaulut sekä suuntamerkit

Kaapeli- ja johtotaulut: Merkillä (kuva 33) osoitetaan, että väylällä tai muulla vesialueella, jota käytetään kulkemiseen, on tällaisen merkin kohdalla laskettu vesialueelle kaapeli, vesi-, viemäri- tai muu johto. Kaapeli- ja johtotaulut ovat suorakaiteen muotoisia, ja niissä on krominkeltaisella pohjalla isoilla mustilla kirjaimilla kaapelitaulussa sana KAAPELI, KABEL tai CABLE ja johtotaulussa maininta johdon laadusta (esimerkiksi sana MAAKAASU tai VESIJOHTO). Kaapeli- ja johtotaulun tukipuissa on vuorotellen noin 0,5 metrin levyisiä keltaisia ja mustia vaakasuoria raitoja siten, että lähinnä taulua on keltainen raita. Kaapeli- ja johtotaulu sijoitetaan vesialueen kummallekin rannalle kohtisuoraan kaapelin, vesi-, viemäri- tai muun johdon suuntaa vastaan siten, että tauluja yhdistävä suora osoittaa kaapelin, vesi-, viemäri- tai muun johdon sijainnin. Jos vesialue on leveämpi kuin 2 kilometriä, merkitään kaapeli, vesi-, viemäri- tai muu johto lisäksi suuntamerkillä.

Suuntamerkit: Alempi tai ylempi -merkkien (kuva 34) kautta kulkeva suora osoittaa kaapelin tai johdon sijainnin. Alempi suuntamerkki on ympyrän muotoinen, valkoisen reunuksen ympäröimä tukipuihin kiinnitetty punainen merkki, jonka valkoisen reunuksen leveys on 1/8 merkin halkaisijasta. Ylempi suuntamerkki muodostuu kahdesta samoihin tukipuihin päällekkäin kiinnitetystä merkistä, joista ylempänä oleva on samanlainen kuin alempi suuntamerkki. Välittömästi sen alapuolella on kärjellään neliönmuotoinen, punaisen reunuksen ympäröimä valkoinen merkki, jonka reunuksen leveys on 1/8 merkin lävistäjästä. Suuntamerkkien tukipuissa on vuorotellen 0,4 - 0,8 metrin levyisiä vaakasuoria valkoisia ja punaisia raitoja. Suuntamerkit sijoitetaan väylää lähempänä olevalle rannalle.

Kaapelitauluissa on käytettävä sanaa CABLE kaikilla pääsisääntuloväylillä. Muilla väylillä on käytettävä suomenkielistä sanaa KAAPELI, jos varoitustaulu on sellaisen kunnan alueella, jonka väestön enemmistö on suomenkielistä ja vastaavasti ruotsinkielistä sanaa KABEL, jos kunnan väestön enemmistön kieli on ruotsi.

Kaapeli- ja johtotaulun pituus määräytyy taulun tekstin pituuden mukaan. Tekstin koon tulee olla seuraavan taulukon mukainen (esimerkkinä sana KAAPELI, KABEL/CABLE):

Taulun koko, mm	Tekstin koko, mm	
	KAAPELI	KABEL/CABLE
600 x 1600	400 x 1520	400 x 1475
800 x 2400	600 x 2280	600 x 2212
1200 x 3200	800 x 3040	800 x 2949
1600 x 4400	1100 x 4180	1100 x 4055

Valo-opasteet

10 §

Merkitys ja sijoittaminen

Valo-opastein voidaan vesiliikennettä ohjata kanavilla ja avattavilla silloilla, kapeikoissa, jyrkässä kaarteessa, jäätien ja väylän risteyksessä sekä satama-alueella.

Valo-opasteiden merkitykset ovat seuraavat (kuva 35):

- 1) Kaksi kiinteää punaista valoa vierekkäin: Kulku kielletty.
- 2) Yksi kiinteä punainen valo: Kulku kielletty.
- 3) Kaksi kiinteää vihreätä valoa vierekkäin: Kulku sallittu.
- 4) Yksi kiinteä vihreä valo: Kulku sallittu. Mahdolliset liikennettä rajoittavat tekijät ilmoitetaan omalla opasteellaan.
- 5) Yksi vilkkuva sinipunainen valo: Alikulkukorkeus on rajoitettu suljetussa asennossa olevan avattavan sillan tai alikulkukorkeutta rajoittavan portin takia. Siltaan tai porttiin kiinnitetyllä sallitun alikulkukorkeuden liikennemerkillä (kuva 15) ilmoitettua korkeammat alukset eivät voi alittaa siltaa tai porttia. Alus vastaa itse alikulkukorkeuden riittävydestä. Silta tai portti avataan, kun alus pyytää sitä pitkällä äänimerkillä tai radiopuhelimella.
- 6) Yksi kiinteä valkoinen valo: Saapuva alus tai puutavaralautta on havaittu, mutta sen on odotettava kulkuohjeita.
- 7) Yksi vilkkuva valkoinen valo: Saapuva alus tai puutavaralautta on havaittu. Sulku tai väylä on vapautumassa ja alus tai puutavaralautta voi valmistautua jatkamaan kulkuaan.
- 8) Yksi vilkkuva keltainen valo: Sulku, avattava silta tai erityinen väylänkohta (esim. jäätien ja väylän risteys) on miehittämätön tai toimii itsepalveluperiaatteella. Kulku on sallittu omalla vastuulla varovaisuutta noudattaen. Mahdolliset liikennettä rajoittavat tekijät ilmoitetaan omalla opasteellaan tai liikennemerkillä.

Valo-opasteet on sijoitettava satama-, sulku- tai siltarakenteisiin kiinnitettyihin tai kulkusuuntaan nähden väylän oikealle puolelle sijoitettuihin mustiin taustalevyihin. Merenkulkuhallitus päättää liikennepaikan tarpeiden pohjalta, minkälaista opasteyhdistelmää kulloinkin on käytettävä (kuvat 36 ja 37).

Merenkulkuhallitus voi poikkeustapauksessa antaa määräyksiä myös muunlaisista valo-opasteista sekä liikenteen ohjaamisesta ilman valo-opasteita.

Erinäiset säännökset

11 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1997.

Tällä päätöksellä kumotaan vesikulkuväylien liikennemerkeistä ja valo-opasteista 29 päivänä toukokuuta 1995 annettu merenkulkuhallituksen päätös.

Helsingissä 21 päivänä toukokuuta 1997

Pääjohtaja

Kyösti Vesterinen

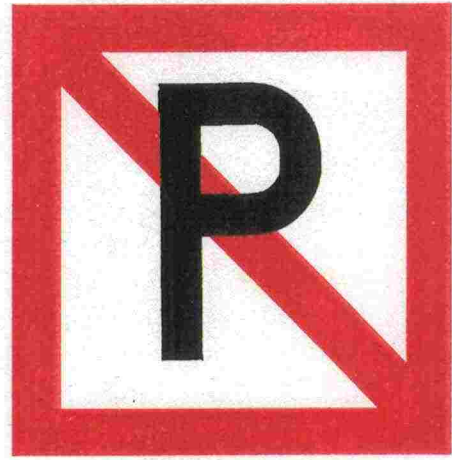
Kartta- ja väyläosaston päällikkö
merenkulkuneuvos

Kimmo Mannola

Kieltomerkit

Kuva 1. Ankkurin käyttökielto

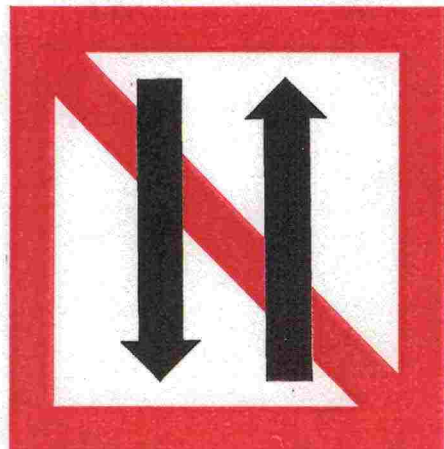
Kuva 2. Pysäköimiskielto

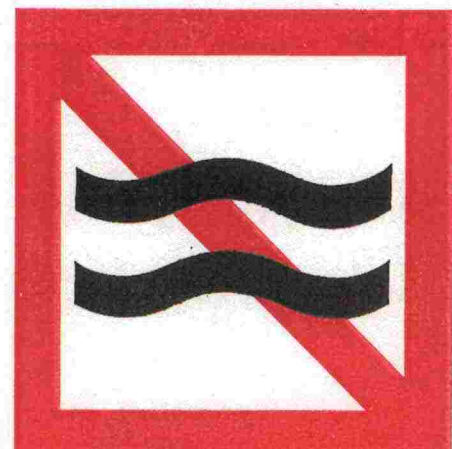
Kuva 3. Kiinnittymiskielto

Kuva 4. Ohittamiskielto

Kuva 5. Kohtaamiskielto

Kuva 6. Aallokon aiheuttamisen kielto

Kuva 7. Vesihiihtokielto

Kuva 8. Purjelautailukielto

Kuva 9. Aluksen kulku moottorivoimaa käyttäen kielletty

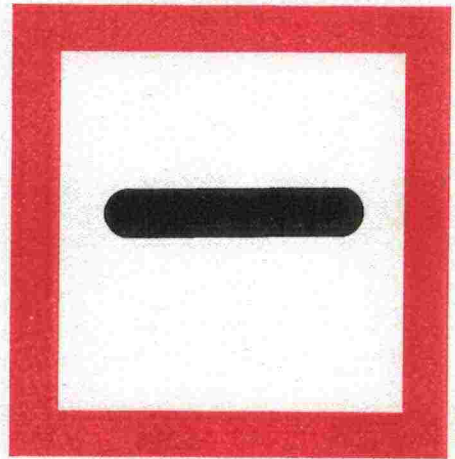

Kuva 10. Vesiskootterilla ajo kielletty

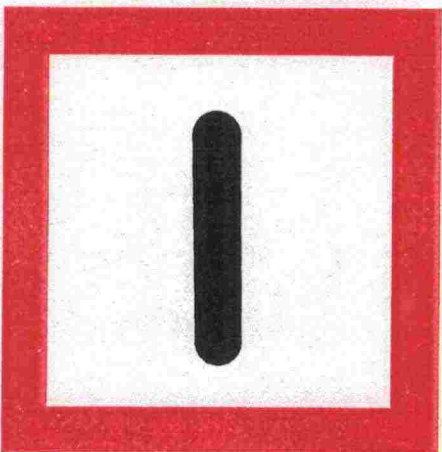
Määräystä tai rajoitusta osoittavat merkit

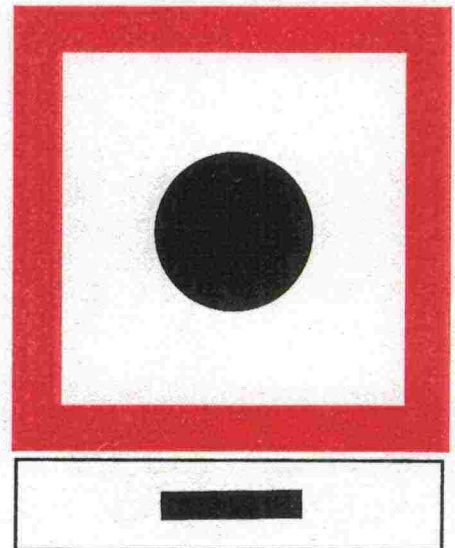
Kuva 11. Nopeusrajoitus (km/h)

Kuva 12. Pysäytymismerkki

Kuva 13. Yleinen varoitusmerkki

Kuva 14. Annettavaäänimerkki, äänen tunnus

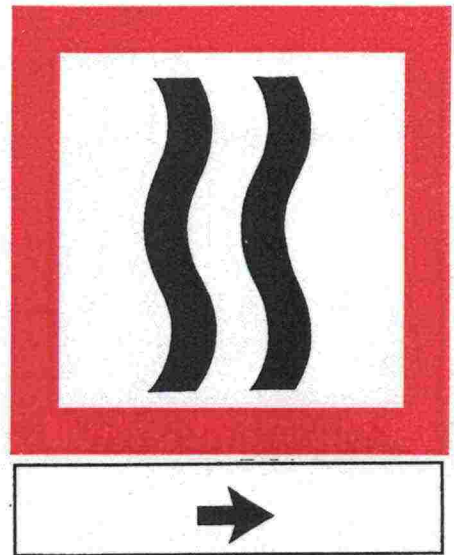
Kuva 15. Rajoitettu alikulkukorkeus (metriä)

Kuva 16. Rajoitettu kulkusyvyys (metriä)

Kuva 17. Rajoitettu kulkuleveys (metriä)

Kuva 18. Voimakas virtaus ja virtauksen suunta

Kuva 19. Väylän reuna (etäisyys merkistä väylän reunaan metreissä)

Kuva 20. Varoitus uimapaikasta

Kuva 21. Otettava yhteys radiopuhelimella

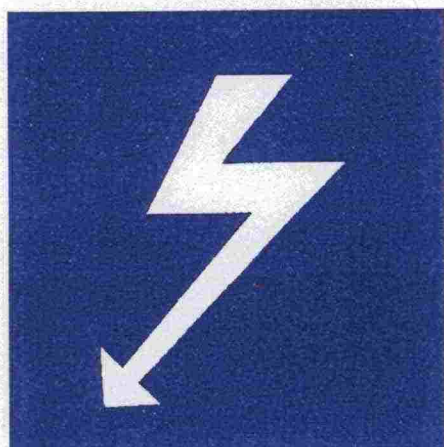
Tiedotusmerkit

Kuva 22. Pysäköiminen sallittu

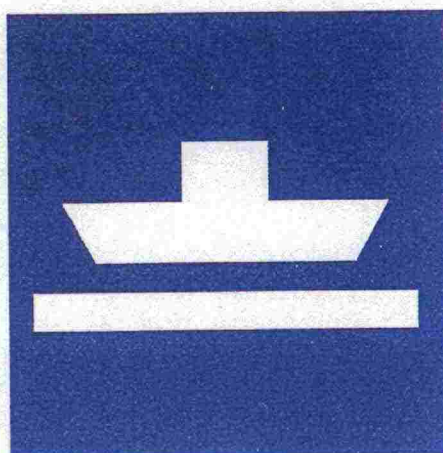
Kuva 23. Kiinnittyminen sallittu

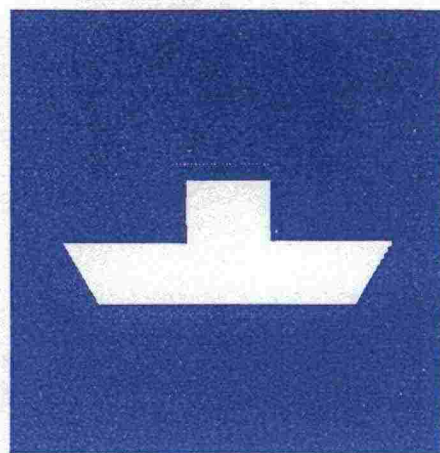
Kuva 24. Ilmajohto

Kuva 25. Puhelin

Kuva 26. Lauttaväylän risteäminen
(köyden varassa kulkeva
lautta)

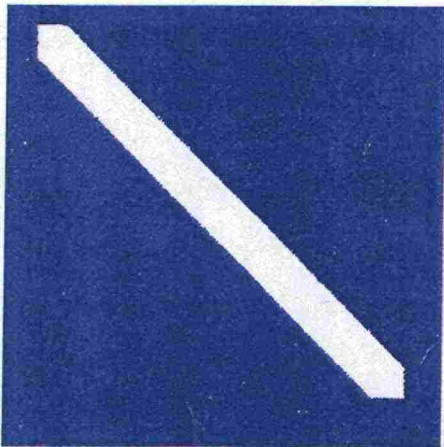
Kuva 27. Lauttaväylän risteäminen
(vapaasti kulkeva lautta)

Kuva 28. Mahdollisuus radiopuhelin-yhteyteen

Kuva 29. Juomavesipiste

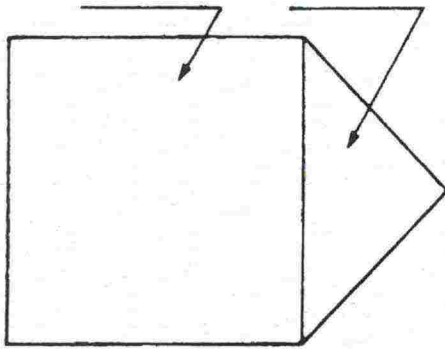

Kuva 30. Kiellon, määräyksen tai rajoituksen päättyminen

Apumerkit

Päämerkki

Apumerkki

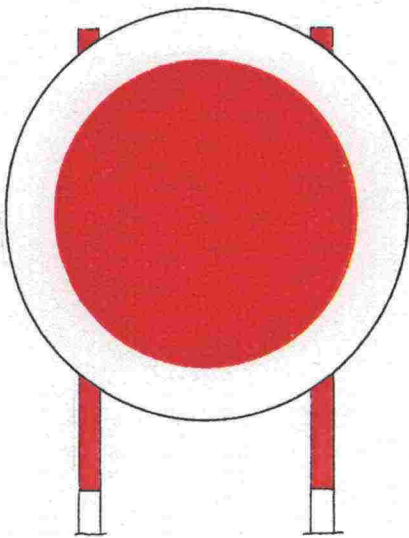

Kuva 31. Päämerkin vaikutussuuntaa osoittava apumerkki

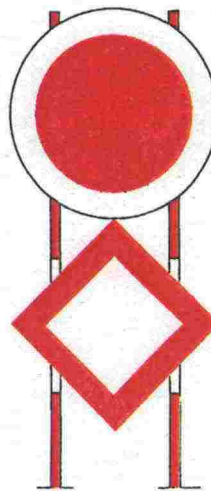
Kuva 32. Apukilpiä

Kuva 33. Kaapeli- ja johtotaulu (kuvassa kaapelitaulu)

Alempi

Ylempi

Kuva 34. Suuntamerkit

Kuva 35. Valo-opasteiden merkitykset

Kulku kielletty.

Kulku kielletty.

Kulku sallittu.

Kulku sallittu. Mahdolliset liikennettä rajoittavat tekijät ilmoitetaan omalla opasteellaan.

Alikulkukorkeus on rajoitettu suljetussa asennossa olevan avattavan sillan tai alikulkukorkeutta rajoittavan portin takia. Siltaan tai porttiin kiinnitetyllä sallitun alikulkukorkeuden liikennemerkillä (kuva 15) osoitettua korkeammat alukset eivät voi alittaa siltaa tai porttia. Alus vastaa itse alikulkukorkeuden riittävydestä. Silta tai portti avataan kun alus pyytää sitä pitkällä äänimerkillä tai radiopuhelimella.

Saapuva alus tai puutavaralautta on havaittu. Odota kulkuohjeita.

Saapuva alus tai puutavaralautta on havaittu. Valmistaudu jatkamaan kulkua.

Sulku, avattava silta tai erityinen väylänkohta (esim. jäätien ja väylän risteys) on miehittämätön tai toimii itsepalveluperiaatteella. Kulku on sallittu omalla vastuulla varovaisuutta noudattaen. Mahdolliset liikennettä rajoittavat tekijät ilmoitetaan omalla opasteellaan tai liikennemerkillä.

Merkkien selitykset:

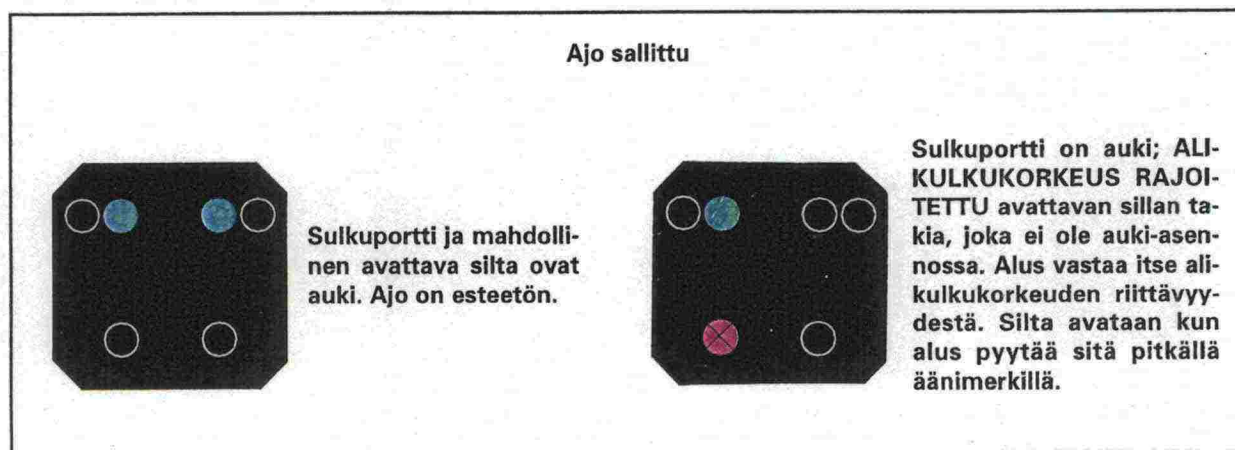
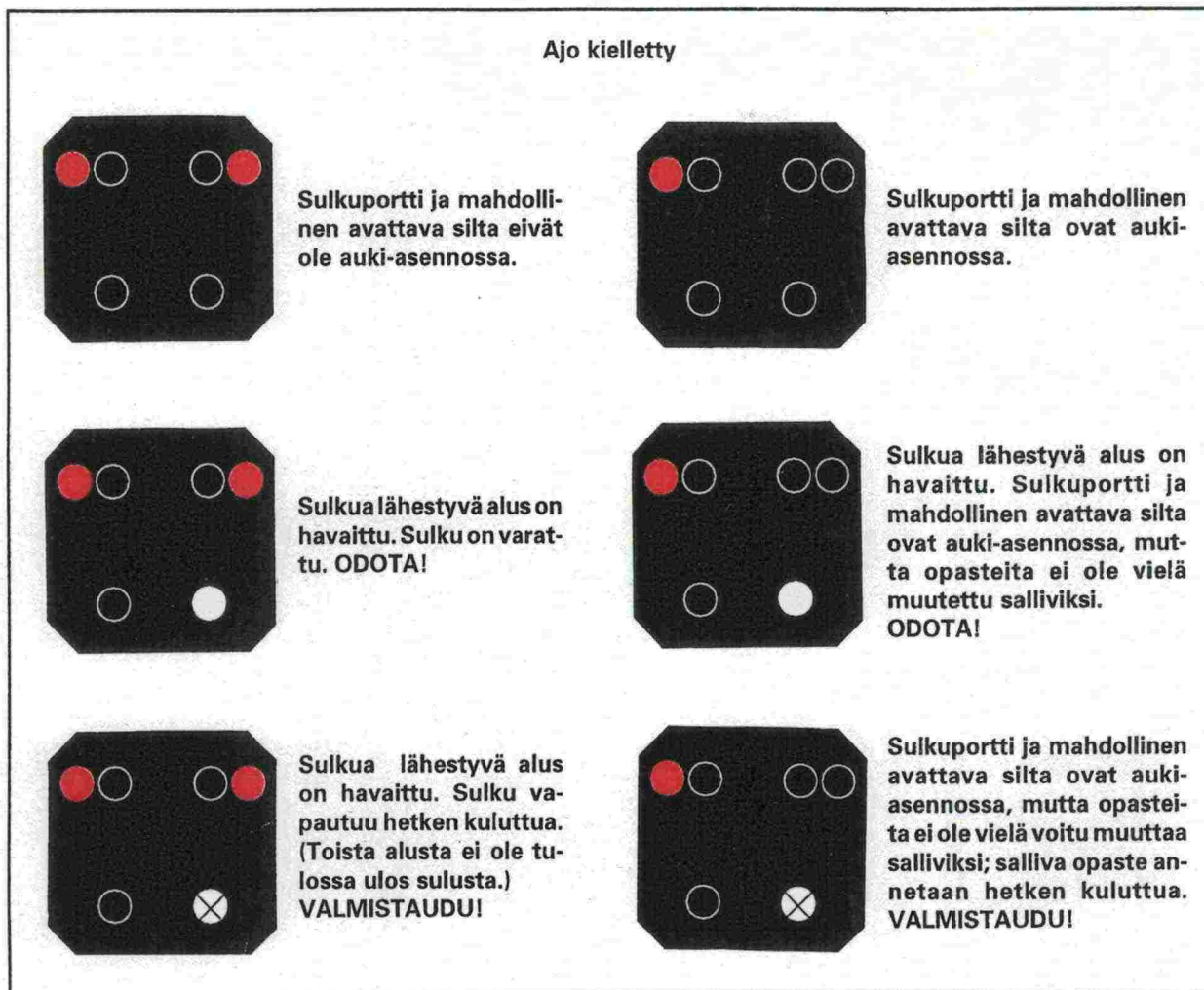

= kiinteä valo

= vilkkuva valo

Kuva 36. Sulkujen valo-opasteet vesiliikennettä varten; täydellinen järjestelmä

Sulun opastejärjestelmä voi olla myös muu kuin kuvassa esitetty.

Merenkulkuhallitus päättää liikennepaikan tarpeiden pohjalta, minkälaista opastejärjestelmää kulloinkin on käytettävä.

Merkkien selitykset:

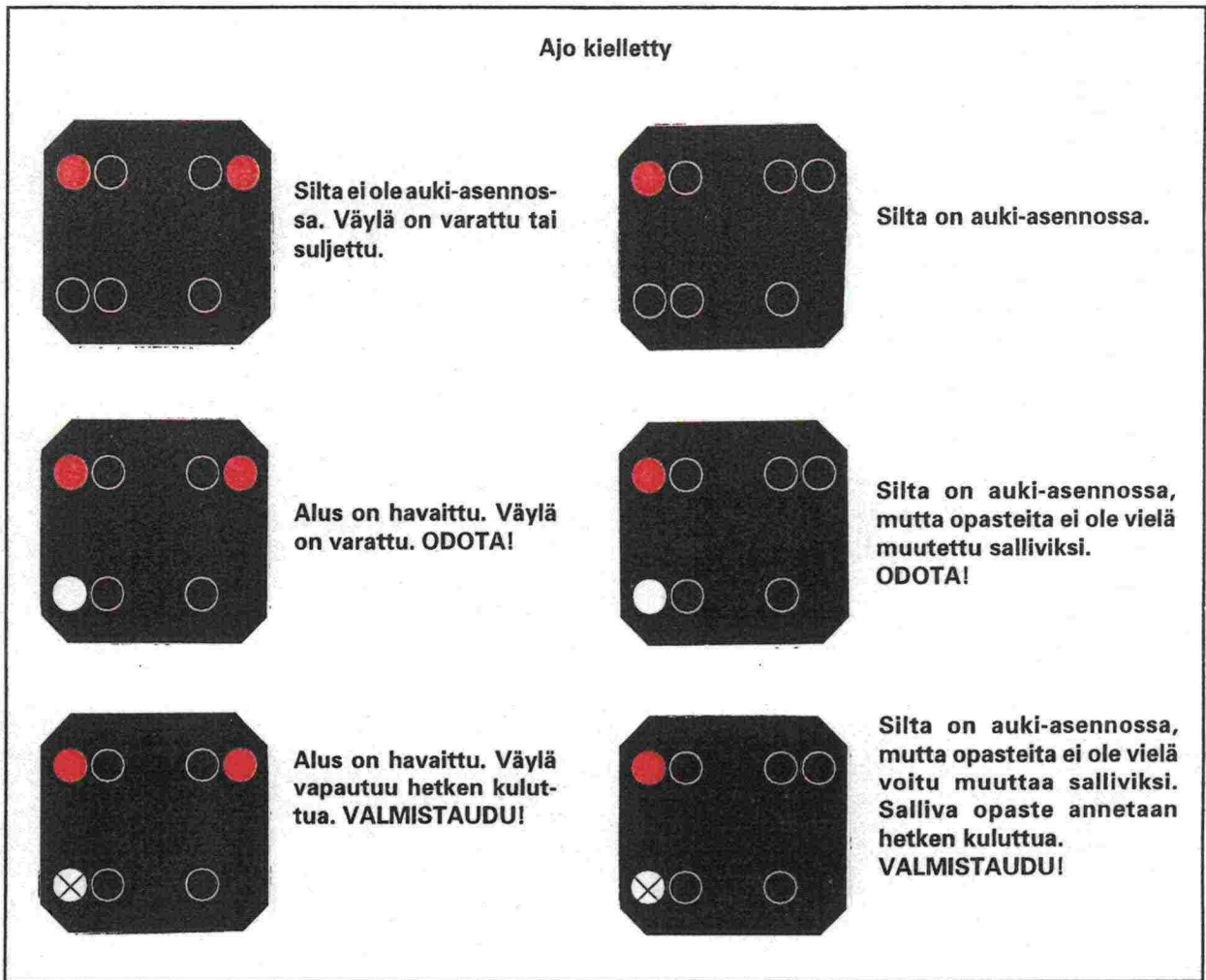

= kiinteä valo

= vilkkuva valo

Kuva 37. Avattavien siltojen valo-opasteet vesiliikennettä varten; täydellinen järjestelmä

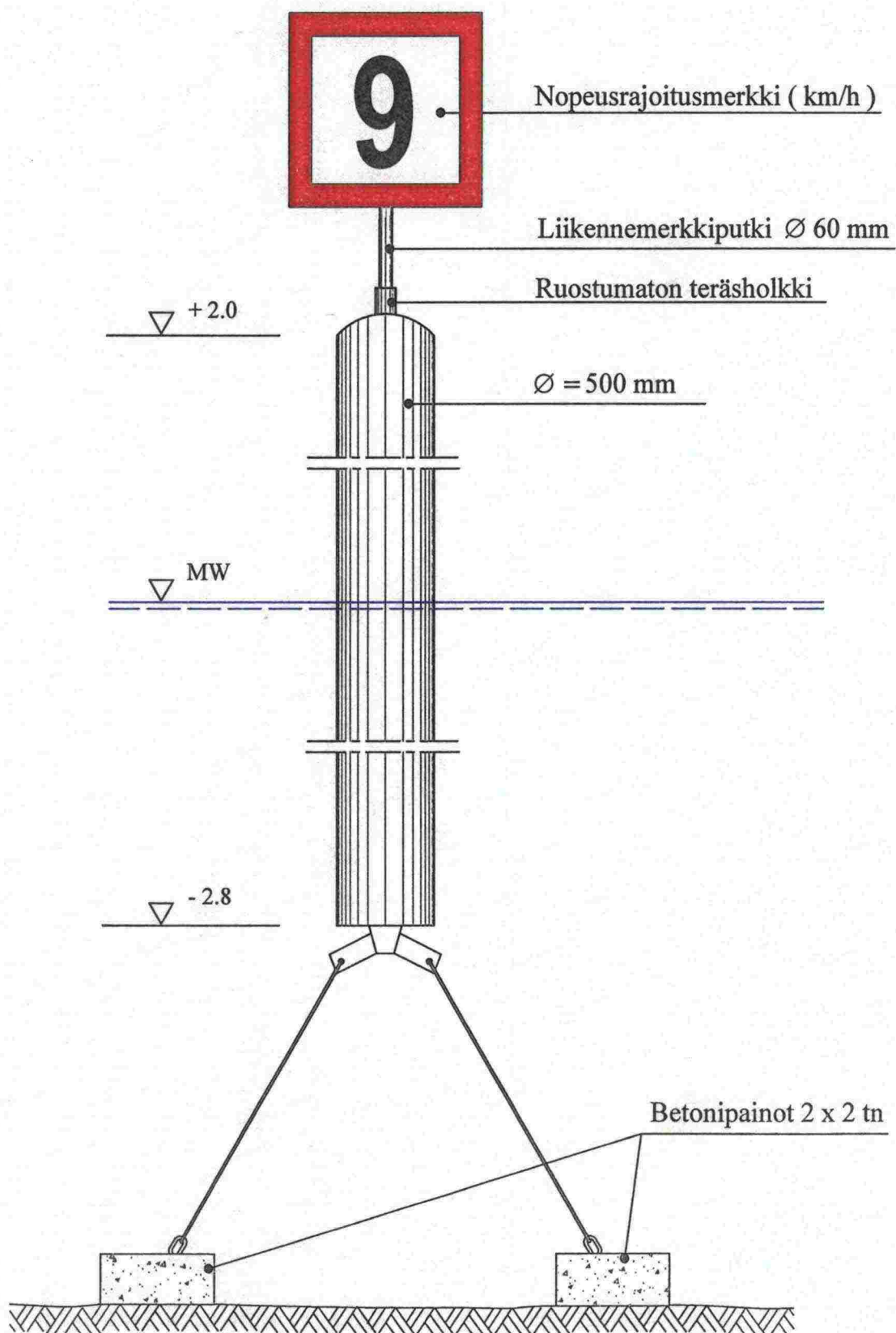

Avattavan sillan opastejärjestelmä voi olla myös muu kuin kuvassa esitetty. Merenkulkuhallitus päättää liikennepaikan tarpeiden pohjalta, minkälaista opastejärjestelmää kulloinkin on käytettävä.

Merkkien selitykset:

- = kiinteä valo
- = vilkkuva valo

PERIAATEKUVA KELLUVASTA
VESILIIKENNEMERKISTÄ

Classic DFS, 6 mm for 31-60 sheets
www.bindomatic.com